UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

28. årg. Jan/Febr. 1986 Nr. 1

UFOer i fortiden

Krystalkuglehypotesen

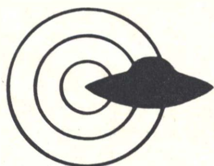
Radioudsendelse skaber panik

To mænd bortført ved Pascagoula

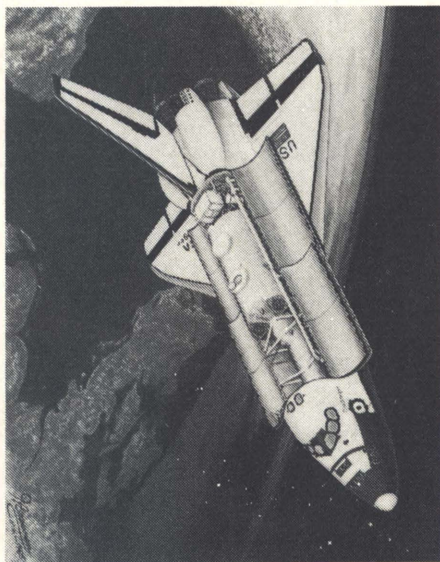
Abonnement 137 kr. årligt · Løssalg 29 kr. pr. nummer

ufo-nyt

28. årg. Jan/Febr. 1986 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
(02) 24 17 02

FORSIDEN:

Challenger, med Spacelab D1, som Holger Andersen (der har malet billedet) forestillede sig det den 31. okt. 1985, kl. 17 m.e.t., omkredsen før han fotograferede den, nemlig kl. 18.39 (se bagsiden).

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 6 numre årligt (nr. 3 og 4 som et dobbeltnummer). Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 137,- for 1986 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 177,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED VISION

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat, hvis der også tegnes abonnement på tidsskriftet VISION. UFO-NYT 1986 plus VISION 1986 koster samlet kr. 255,-. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos VISION.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 08 - 14 70 97.
Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 01 - 71 96 64.
Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 02 - 64 44 69.
Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1. 1150 København K.
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 03 - 94 11 69.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 - 21 39 46.
Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 - 92 00 81.
SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. 01 - 70 90 86.
Teknisk konsulent: Ole Christensen, Uglekær 2, 6200 Åbenrå.
Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
SUFOIs Efterforskningsafdeling: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 01 - 30 46 44.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5., 8000 Århus C. 06 - 19 88 90.
Stabsgruppens sekretariat: Helen Lemvigh-Müller, Baunegårdsvej 3, 4., 2820 Gentofte. 01 - 68 10 54.
SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå. 04 - 62 43 45.
Projektmedarbejder: Inge H. Svane, Hybenvænget 23, 6360 Tinglev. 04 - 64 33 70.
Repræsentanter på Sjælland:
Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. 02 - 35 11 49.
Arne S. Pedersen, Oliversvej 4A, 2650 Hvidovre. 01 - 75 27 12.
Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 - 21 39 46.
Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 08 - 17 85 39.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 06 - 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 - 92 00 81.
Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 06 - 82 31 16.
Rudolf Boldt, Hjarupvej 51, 6200 Åbenrå. 04 - 62 93 68.
Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

LEDER

Ude på overdrevet?

Af Per Andersen

Kære læser. Velkommen til UFO-NYT 1986. Som du måske har bemærket, er det et lidt ændret UFO-NYT, du har i hånden. Men det bliver ikke den eneste ændring i 1986. Vi har planer om flere nyskabelser i år, både hvad angår UFO-NYT og hvad angår Skandinavisk UFO Information. Nyskabelser, som du med god grund kan se frem til!

En af de nye ting kan vi allerede røbe nu. Vi vil i 1986 bringe en række artikler om spændende UFO-teorier her i UFO-NYT — hvad er UFO-fænomenerne egentlig? Kommer de fra Jordens indre, fra vores eget indre, fra universet, eller er det et stort blændværk?

Starten er allerede gjort med dette nummer, hvor du kan læse om krystalkugle teorien. I næste nummer bliver det fulgt op af tanker omkring UFO/Nazist-teorien. Og flere følger i de kommende numre.

Nogle betragter, nok med rette, flere af disse teorier som værende »ude på overdrevet«. Og vi er jo kendt (for ikke at sige berygtet) for at være forholdsvis skeptiske. Så man kunne tro, at vi hermed har foretaget en kovending og er på vej »ud på overdrevet«!

Men er dette nu også rigtigt? Nej, vi står stadig ved vores holdninger. Og når vi bringer artiklerne, må det slås helt fast, at vi ikke har den opfattelse, at disse teorier indeholder den evige sandhed om UFO-fænomenerne.

SUFOI har stadig den opfattelse, at der i dag ikke er nogen enkelt teori, der klart og entydigt kan forklare UFO-fænomenerne. Men netop på grund af denne holdning, har vi nok forsømt at skrive om forskellige teorier i UFO-NYT. Det søger vi nu at råde bod på. Og vi mener også, at vores læsere har krav på at blive informeret om de mere usædvanlige UFO-teorier, som man kan støde på rundt om i litteraturen.

Endvidere håber vi med disse artikler om UFO-teorier, at kunne skabe en debat blandt vore læsere. En debat, der er helt nødvendig for at komme videre i diskussionen om, hvad UFO-fænomenerne er. UFO-NYT vil gerne være et talerør for en sådan debat, så hvis du selv har ideer og tanker omkring de teorier vi skriver om — eller helt andre teorier — hører vi meget gerne fra dig. Fat pennen og skriv om dine egne meninger til UFO-NYT's redaktion. □

UFO-TEORIER

Krystalkugle-hypotesen

Af Michael Hough

Denne artikel beskæftiger sig med det interessante spørgsmål, hvorfor en observatør, der ser et klart objekt på himlen eller jorden, indberetter det i overdrevne vendinger og gør det større og mere mobilt, end det i virkeligheden er.

Lad os helt nøgagtigt se på de ufo-rapporter, der bygger på følgende ydre stimuli:

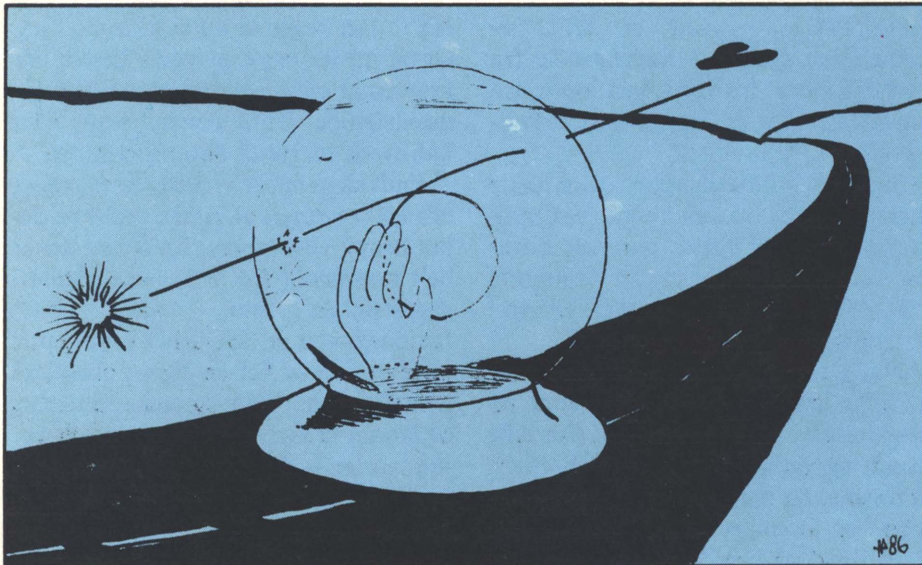
1) Et normalt lys (f.eks. en stjerne eller et flylys) set en meget klar nat.
2) Et meget klart lys (f.eks. et signalblus) set en normal, mørk nat.
3) Et tydeligt reflekterende »metallisk« objekt (f.eks. en ballon af sølvfolie eller en ballon, der reflekterer sollys) set i dagslys.
4) Et klart lysende område på jorden (f.eks. en campingvogn med lys eller et lejrbål) set på stor afstand om natten.

Disse IFO-rapporter, hvor den ydre stimulus let kan identificeres, udgør ca. 90% af alle ufo-rapporter. Men hvorfor indrapporterer nogle mennesker disse almindelige objekter i meget overdrevne vendinger?

Observatørens opfattelse af objektet er meget kompleks og afhængig af adskillige faktorer:

a) Ydre faktorer: f.eks. lysets skarphed, farve, facon, afstanden til lyset og dets natur.
b) Fysiologiske faktorer i forbindelse med observatørens syn, f.eks. om observatøren er nær- eller langsynet eller farveblind.
c) Psykologiske/psykiske faktorer: f.eks. observatørens tro og modtagelighed for hallucinationer.

Jeg vil begrænse mig til kun at omtale den rolle, hallucinationer og trancetilstande (forskellige bevidsthedsniveauer) spiller — fordi det er et emne, de fleste forskere overser. Richard Haines (2) omtaler kun de optiske og fysiologiske faktorer. Mark Moravec (3) kommer kun med psykologiske og paranormale forklaringer for hans kategorier af psi-ufologiske fænomener (rapporter, der indeholder både ufoer og psykiske elementer). Keith Basterfield (4) tillægger fantasien mange uforapporter, især hypnagogiske og hypnopompiske forestillingsbilleder. Efter min mening er det bedre at betegne dem krystalkuglevisioner.

Ill.: Henrik Klinge Pedersen.

Krystalkuglevisioner

Scrying er et udtryk, der kan anvendes om en del beslægtede metoder (f.eks. spådomme ved hjælp af krystalkugler), hvor der ses på en blank eller kraftigt reflekterende genstand med det mål for øje, at fremme visuelle hallucinationer. Alt, hvad der behøves, er dyb koncentration og skærpet opmærksomhed. Scrying-visioner kan optræde spontant for modtagelige personer, selv om de befinder sig i et skeptisk miljø. Det er en indre vision, underbevidstheden projicerer ud på den reflekterende genstand. Kun yderst sjældent giver denne teknik svimmelhed og andre ubehagelige bivirkninger. Scrying er i stor udstrækning blevet praktiseret af mange kulturer gennem de seneste 3.000 år (6), men den moderne tids psykologer og parapsykologer har tilsyneladende mistet interessen for denne metode.

Der er blevet brugt mange forskellige slags blanke genstande udover spåkonernes krystalkugler. F.eks. spejle (især af poleret metal), vand, vin eller blod, glas, vandpytter eller springvand, kvartskrystaller (f.eks. er kvartskrystal symbolet på styrke i de shamanistiske ritualer) — ja selv fingernegle. Til denne liste kan også tilføjes klare lys på himlen.

Ligesom hos ufo-observatøren er det, en scryer ser, levende, detaljeret og drømmelignende. Visionerne er autonome, dvs., at de snarere føles, som om de er »derude«, end som en indre vision. For eksempel kan scryeren, hvis denne er spåkone, bevidst kontrollere indholdet i sine krystalkuglevisioner, så de passer som svar på de spørgsmål, klienterne stiller. Ligesom drømme (4a), kan krystalkuglevisionerne også bruges som svar på ens egne spørgsmål, dvs., at ens undertrykte eller glemte ubevidste tanker afsløres. På samme måde kan ufoobservatøren kontrollere sine ufoobservationer, så de ledes i en bestemt retning, der er afhængig af vedkommendes overbevisning.

Modtagelighed for scrying

Hvor stor en del af befolkningen, der er modtagelig for krystalkuglevisioner, er ukendt. Kelly og Locke (5) mener, at det kun drejer sig om 1-3% af den voksne befolkning, som Ernest Hilgard siger, udviser en ekstrem modtagelighed for adskilte fænomener (f.eks. hypnotisk tilstand og automatisk skrivning) (13, side 158). Interessant nok er fordelingen af personer på en hypnotisk modtagelighedsskala ofte en kurve med to toppe. De fleste mennesker ligger mellem 25 og 33% eller mellem 75 og 92% hypnotisk modtagelighed (13, side 158). Betydningen af denne topuklede fordeling er uklar, men Hilgard mener, at de laveste grader (det drejer sig om 80%) måske drejer sig om »suggestioner i vågen tilstand«, og den højeste grad om »virkeligt hypnotiserede«. Det er dog kun de få mennesker,

der er i den øverste del af højeste grad (de kaldes »søvngængere«), der kan interessere her. Under hypnose oplever disse få personer de mest utrolige ting.

Psykiaterne Herbert og David Spiegel (15) har lavet en Hypnotic Induction Profile (HIP), der er baseret på en blanding af kliniske erfaringer og tilfælde nævnt i litteraturen. De opdagede to grundlæggende personlighedstyper: Dionysiske (HIP = 4-5, »troende«, som havde tilbøjelighed til »anormale« oplevelser) og Apollonistiske (HIP = 0-2, »skeptikere«, som ikke havde denne tilbøjelighed). De fleste mennesker er en blanding af de to yderligh. (HIP = 3-4). Spiegel og Spiegel trækker grænsen mellem troende og skeptikere efter flere forskellige kriterier (se tabel). Den troende er mest modtagelig for krystalkuglevisioner.

Sammenligninger

Krystalkuglevisioner ligner de andre typer af ASC-visioner, især de typer, der er visualiseringer af hallucinationer. (ASC = Altered States of Consciousness = ændrede bevidsthedsniveauer). Den nøjagtige forbindelse mellem de omkring 20 forskellige typer af ASC-visioner, som hidtil er beskrevet, er på nuværende tidspunkt ikke helt defineret (14). Krystalkuglevisioner er ret enestående blandt disse ASC-visioner, da de er ydre projicerede visioner, der er afhængige af ydre stimuli.

Hypnagogiske forestillinger kræver ikke disse ydre stimuli, da de kun optræder på grænsen mellem søvn og vågen tilstand (10). Dette sætter Basterfieldmodellen i et dårligt lys i forhold til krystalkuglemodellen. Der er faktisk visse ligheder mellem hypnagogiske forestillinger og ufo-visioner, men det er der også mellem andre former for ASC-visioner.

Eidetiske forestillinger er usædvanlig fremtrædende, tydelige erindrings- og forestillingsbilleder, der foregår foran en person (oftest et barn) og har en varighed af op til fem minutter selv om det, der ses, ikke længere befinder sig foran personen (11). Ydre stimuli er ikke nødvendige. Bemærk venligst, at børn har de bedste krystalkuglevisioner.

Autoskopiske hallucinationer er projicerede visioner af ens egen krop, formodentlig som en reaktion på ekstrem træthed eller stress (12). Disse ydre projiceringer kræver heller ikke ydre stimuli, og de er begrænsede af ens egen krops udseende.

Genfærd (spørgelser) synes til tider at være projicerede visioner fra underbevidstheden eller rent ubevidste visioner fra problemfyldte og trætte hjerner; f.eks. Ruth-sagen, som psykiateren Morton Schatzman (8) undersøgte. Heller ikke her er der eksterne stimuli.

Den menneskelige aura, som visse medier kan se omgive den person, de betragter, synes også at være en vision, der opstår i mediets hjerne (9). Den betragtede person er blot den ydre stimulus, og auraen er bare en farvet ring, der omgiver den betragtede person og har ikke noget specifikt indhold.

Ill.: Stefan Harboe Andersen.

Hørbare »krystalkuglevisioner«

Hørbare (i modsætning til synlige) hallucinationer kan opstå på samme måde som krystalkuglevisioner. I disse tilfælde er det bare en konstant hvislende lyd, der er den ydre stimulus. Som eksempel kan nævnes, det at lytte til en konkylie.

Anvendelse

Krystalkugle-hypotesen kan bruges som et redskab til at foretage laboratorieundersøgelser på ASC og psykiske fænomener (5), lige meget hvad så end forklaringen på dem er. Den vil også være af stor værdi ved undersøgelsen af ufo-observationer.

Krystalkugle-hypotesen bør afprøves på aktuelle ufo-rapporter. Derfor er kommentarer fra andre ufo-forskere velkomne. □

Noter:

1) Andre slags ufo-rapporter (f.eks. dem med væsener og fysiske spor) er ikke medtaget her.

2) R.F. Haines (1980). Observing UFOs. Nelson-Hall Chicago, kapitel 10.
R.F. Haines (1976). Psychophysical and Biological Aspects og Viewing Very Bright

Forenklede karakteristika af troende og skeptiske personer. HIP er hypnotisk indfaldsvinkel.

HIP	Troende (4-5)	Skeptiker (0-2)
A) Rum opmærksomhed	Koncentrerer sig stærkt om håndens opgaver (ignorer omgivelserne)	Hele tiden opmærksom på omgivelserne
B) Tidsperception	Forkortet. Lever i nutiden. Har ingen sans for fortid og fremtid	Betragter handlinger i begreber som fortid og fremtid (undersøger alternativer)
C) Overbevisning 1) Menneske til menneske	Følsom overfor andre menneskers følelser og handlinger	Mere interesseret i andres tænkemåde end i deres følelser og handlinger (sammenligner m. egne følelser)
2) Tillid	Tror ofte ukritisk og naivt på andre. Giver sig let i kast med nye ting uden nærmere eftertanke.	Meget kritisk overfor oplysn. Giver sig ikke uden videre i kast med noget nyt. Undersøger alt på kryds og tværs.
3) Indlæring	Tager hurtigt nye begreber til sig	Accepterer kun nye begreber efter meget omhyggelige undersøgelse
4) Ansvarsfølelse	Har tilbøjelighed til at glemme sit ansvar. Ser efter, hvad andre gør.	Mener selv, de tager deres ansvar meget højtideligt
5) Kontakt	Foretrækker at røre ved de nye ting	Foretrækker at se de nye ting
D) Fremgangsmåde	Kan lide at drømme sig til en ny idé, men fører den meget sjældent ud i livet	Kan lide at arbejde med en ny idé. Tror kun på det, der står på tryk.
E) Evne til at træffe beslutninger	Intuitiv. Religiøs. Tiltrækkes af det mystiske	Systematisk/reduktionist Humanist/rationalist
F) Psykoser	Skizofren?	Manio-depressiv eller hysterisk?

Objects. Fra CUFOS konferencen i Illinois. CUFOS, Chicago.

3) M. Moravec (1981). PSIUFO Phenomena: A Study of UFOs and the Paranormal. ACUFOS Document D 14.

4) K. Basterfield (1981). UFOs: The Image Hypothesis. Close Encounter of the Australian Kind. Reed, Sydney. Se også UFO-NYT 6/84.

4a) Ann Faraday (1974). The Dream Game. Perennial, New York.

5) E.F. Kelly og R.G. Locke (1981). A Note on Scrying. Journal American Society for Psychical Research, vol. 75, side 221-227.

6) Anonym (A. Goodrich-Freer) (1888-89). Recent Experiments in Crystal-Vision. Fra Society for Psychical Research, vol. 5, side 489-521.

7) T. Besterman (1924). Crystal-Gazing. Rider, London.

8) M. Schatzman (1980). The Story of Ruth. Penguin Books, Middlesex.
M. Schatzman (1980). Evocations of Unreality. New Scientist, 25. september, side 935-937.
M. Schatzman (1980). Ghost Story. OMNI, juli, side 24 og 110.
AIPR (1983). Ghosts — Are They Real? AIPR Bulletin 2, side 10-11 (PO Box 445, Lane Cove, NSW 2066, Australien).

9) A.J. Ellinson (1967). Anmeldelse af bogen »The Human Aura« foretaget af W.J. Kilner. Journal Society for Psychical Research, vol. 42, side 27-34. AIPR (1983). The Human Aura. AIPR Bulletin 2, side 11-12.

10) D.L. Schacter (1976). The Hypnagogic State: A Critical Review of the Literature. Psychological Bulletin vol. 83, side 452-481.

11) C.R. Gray og K. Cummerman (1975). The Enigmatic Eidetic Image: A Critical Examination of Methods, Data and Theories. Psychological Bulletin vol. 82, side 383-407.

12) N. Lukianowicz (1958). Autoscopic Phenomena. Archives Neurology Psychiatry vol. 80, side 199-220.
R.A. Gaguet (1979). With the Eyes of the Mind. Autoscopic Phenomena in the Hospital Setting. General Hospital Psychiatry vol. 10, side 311-314.

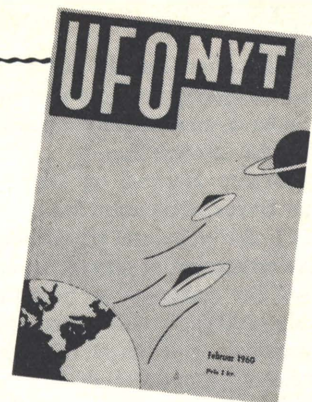
13) E.R. Hilgard (1977). Divided Consciousness: Multiple Controls in the Human Thought and Action. Kapitel 8. Wiley, New York.

14) A.M. Ludwig (1966). Altered States of Consciousness. Archives General Psychiatry vol. 15, side 225-234.
Trykt igen i: »Altered States of Consciousness« (C. Tart, redaktør, 1969), Wiley, New York.
L.G. Peters og D. Price-Williams (1983). A. Phenomenological Overview of Trance. Transcultural Psychiatric Research Review vol. 20, side 5-39.

15) H. og D. Spiegel (1978). Trance and Treatment: Clinical Uses of Hypnosis. Basic Books, New York.

Kilde:
UFORAN nr. 5, 1984.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen/KMH.

SUFOI's STØTTEFOND

Kr. 8.000,- passeret

SUFOI's Støttefond har sat sig det mål at indsamle kr. 20.000. Vi har netop rundet kr. 8.000,- og er dermed godt på vej takket være de mange bidrag fra vore læsere. Men der er stadig et stykke vej tilbage...

Alle personer, der skænker mindst kr. 15,- til Støttefonden, vil modtage et gammelt, sjældent eksemplar af UFO-NYT. Der er tale om UFO-NYT fra februar 1960, som altså er over 25 år gammelt — et rigtigt samleobjekt.

Støttefonden yder økonomisk tilskud til mange arrangementer, der som formål har at udbrede kendskabet til UFO-fænomenerne i Danmark. Det er f.eks. foredrag, udstillinger og udgivelser. Og mange af disse aktiviteter har alene været mulige på baggrund af tilskud fra fonden.

Vil du hjælpe os med at nå målet på kr. 20.000,-?

Beløb — store såvel som små — modtages med tak. De kan indbetales på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** Girokortets modtagerdel bedes mærket »Støttefond«.

Total pr. 30.11.1985: Kr. 8.122,-

KOMET HALLEY

En brugsanvisning

Af Ole J. Knudsen

Halleys Komet er over os, og mange spørgsmål dukker op. Hvad er en komet? Hvor er Halleys Komet? Hvordan finder jeg den? Hvordan ser den ud?
Alt dette giver SUFOIs astronomi-ekspert, Ole J. Knudsen, svar på i denne artikel.

Lad os først få aflivet nogle skrøner!

HALLEYs KOMET

- Er ikke »verdens største komet«.
- Farer ikke hen over himlen med en ildhale efter sig.
- Er ikke farlig.
- Varsler ikke død og ulykke.
- Har ikke kurs mod jorden.
- Er ikke opdaget af Halley.
- Hedder ikke »hæili« eller »hårli« men »halli«.
- Kan ikke kun ses nogle få dage.
- Ses ikke kun i store kikkerter.
- Kan ikke ses ordentligt i byerne.
- Ser ikke ud af noget særligt fra Danmark.
- Er ikke »Bethlehemsstjernen«.
- Er ikke årets eneste komet.

og den kommer ikke igen før 2061!

Hvad er en komet?

En komet er en klump af is og småsten, som bevæger sig i en aflang bane om solen. Kometkernen er kun få kilometer stor. Solvarmen får isen på overfladen til at fordampe, så kernen omgives af en sky af gasser: komaen. Gas og støv fra kometen presses ud i en lang hale af sollyset. Gassen i koma og hale er meget tynd, betydeligt tyndere end i de bedste vacuumkamre.

Hvor mange kometer er der?

Der er milliarder af kometer i Solsystemets fjernere egne, men kun få af dem kommer så tæt på Solen, at de kan ses. Hvert år opdages en snes nye kometer. De bevæger sig ind igennem Solsystemet i meget aflange baner, og ses måske først igen om årtusinder. Andre kometer er periodiske, og ses med få års mellemrum.

Komet Halley

Halley's Komet er den største af de periodiske kometer. Den ses med 76 års mellemrum. Cirka en gang hvert årti kommer der en ikke-periodisk komet, som er så klar, at alle kan få øje på den. Dem kan Halley's Komet ikke måle sig med, og da slet ikke denne gang. Vi kan ikke forudsige, hvor stor en hale, Kometen får, men dens bane er beregnet meget nøjagtigt.

Hvor finder jeg kometen?

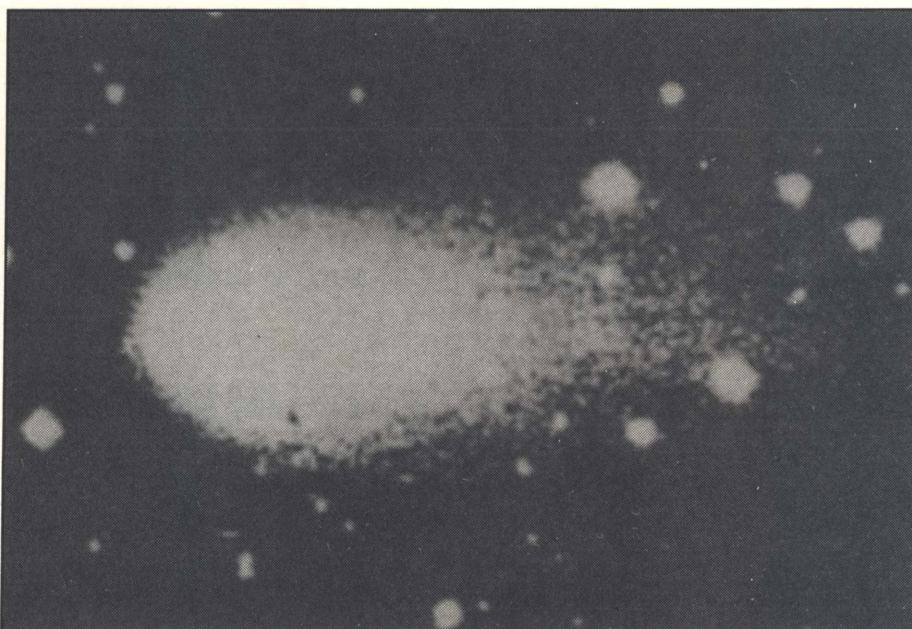
Set fra Danmark står Kometen kun højt på himlen, når den er svag, og langt borte. For at se den ordentligt i den bedste tid (marts /april 1986) må man rejse sydpå; helst til den sydlige halvkugle. Tegningerne viser hvor, og hvornår man fra Danmark skal kigge efter Kometen. Dens placering på himlen i forhold til verdenshjørnerne er vist på de pågældende datoer. Afstanden mellem stregerne i kanten opad, og langs synskredsen svarer til een håndsbredde, set i strakt arm.

Hvor hurtigt flytter den sig?

Kometen bevæger sig langsomt hen over stjernehimlen, med omkring en fingersbredde i døgnet. Har man fundet den én gang, er den altså nem at finde igen. Jorden drejer jo rundt omkring sig selv på et døgn, så det betyder, at stjernerne -og Kometen- står i forskellige retninger på himlen, afhængigt af, hvad klokken er, når man kigger.

Råd for Kometkiggere

Inde fra byerne skal man ikke vente at få øje på Kometen. Det kræver helt klar himmel, fri for støv og gadelys. Selv det tyndeste skylag ødelægger også synet af Kometen. Omkring fuldmåne er himlen for lys til at

se halen godt. -Og tag så god tid til at kigge. Den fulde skønhed oplever man ikke ved at tage et hurtigt kik, og så ind i varmen igen. Øjnene skal have tid til at vænne sig til mørket, og oplevelsen skal have tid til at fæstne sig i hukommelsen. Vi er heldige at leve nu, hvor Halley's Komet kan ses. Lad det få lov til at blive en oplevelse for livet.

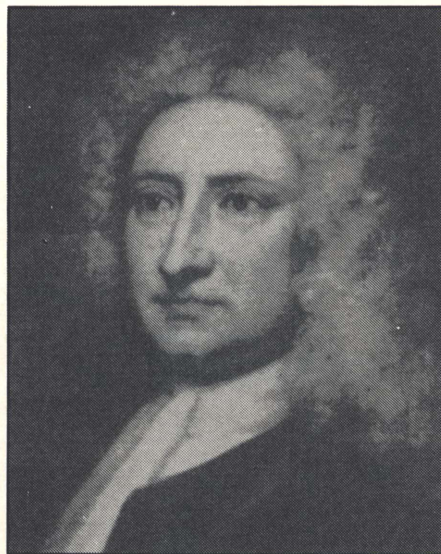
Værktøj for Kometkiggere

Øjnene er det allerbedste værktøj til at se Kometen med. En helt almindelig kikkert er også en god hjælp. Den skal helst stå på stativ, eller støttes mod noget fast. Der er ingen grund til at købe en astronomisk kikkert for at følge Kometen. Store kikkerter er dårlige at bruge, hvis man ikke er øvet amatørastronom. Kometen har været synlig i en almindelig kikkert siden november, og bortset fra perioder, hvor den er bag Solen eller under synskredsen, kan den ses med det blotte øje fra midt i december til sidst i april.

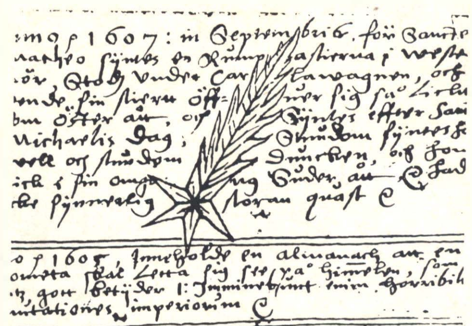
Vil man fotografere Kometen, skal apparatets lukker sættes på B, der skal en hurtig film i, og der skal bruges stativ. Tag en stribe billeder på fra 3 til 30 sekunder, og brug største blænderåbning.

Halleys opdagelse

Halley's Komet er den mest berømte, men er ellers ikke speciel af en komet at være. Normalt opkaldes en komet efter opdageren, men det er ikke tilfældet her. Englænderen Edmond Halley (1656-1742) så i 1682 en stor komet, og det gjorde et dybt indtryk på ham. Langt senere brugte han Newtons den gang helt nye tyngdelov på denne komet og på flere andre. Han opdagede som den første, at kometen fra 1682 var den samme som blev set i 1531 og 1607, og han forudså korrekt, at den skulle komme igen i 1758. Derfor bærer den nu hans navn. Siden 240 f.Kr. har kometen passeret os 30 gange, og alle passagerne kendes fra historiske kilder.

Edmon Halley (1656-1742) var britisk astronom. Han opdagede i 1704, at den komet, han havde observeret i 1682, lignede den komet, der var observeret 76 år tidligere igen. Kometen, der fik navn efter Halley, var således den første, hvis periode blev bestemt. Hundrede år efter Halleys død var det lykkedes at spore optegnelser om Halleys komet så langt tilbage som 239 f.Kr. Det tidligste billede af Halleys komet stammer fra det berømte Bayeux tapet i Normandiet, der viser en komets komme i 1066 umiddelbart før Vilhelm Erobreren gjorde landgang i England.

Billedet viser HALLEYS KOMET, som den så ud i 1607:
»Anno 1607 i september før Sankte Matteus sås en knippestjerne i nordvest. Den stod under Karlsvognen og vendte sin hale øster over, og »hun« sås også efter Sankt Mikaelis dag. Til tider lyste hun kraftigt, til tider svagt, og fortsatte sin gang syd på. Kvasten var ikke ret stor.«
På billedet ses kometen vende halen i vejret. Under billedet står i et triumferende tillæg, at en (astrologisk) almanak allerede i 1605 indeholdt en forudsigelse om, at netop denne komet ville dukke op.

Ulykkesvarsler?

Kometer har været betragtet som dårlige varsler i årtusinder. Halley's har blandt andet fået »æren« for romeren Agrippas død (11 f.Kr.), Jerusalems ødelæggelse (år 66) og normannernes invasion af England i 1066, som det er afbildet på det berømte Bayeuxtapet. I 1910 solgtes kometpiller og beskyttende komethatte, og folk begik selvmord af skræk.

Alt dette er ren overtro. Kometerne har lige så lidt at gøre med Jorden og vores skæbne, som planeterne og de fjerne stjerner har. Det nærmeste Kometen denne gang kommer os er 63 millioner km (11. april 1986), men det forhindrer ikke, at Halleys Komet allerede har givet millionindtægter til plattenslagere og souvenirsælgere.

Mere om kometer

Der er et væld af bøger og tidsskrifter som omtaler Halley's Komet. Af tidsskrifter kan nævnes: Astronomi og Rumfart, Astronomisk Tidsskrift, Illustreret Videnskab, Sky and Telescope, Astronomy.

Bøger:

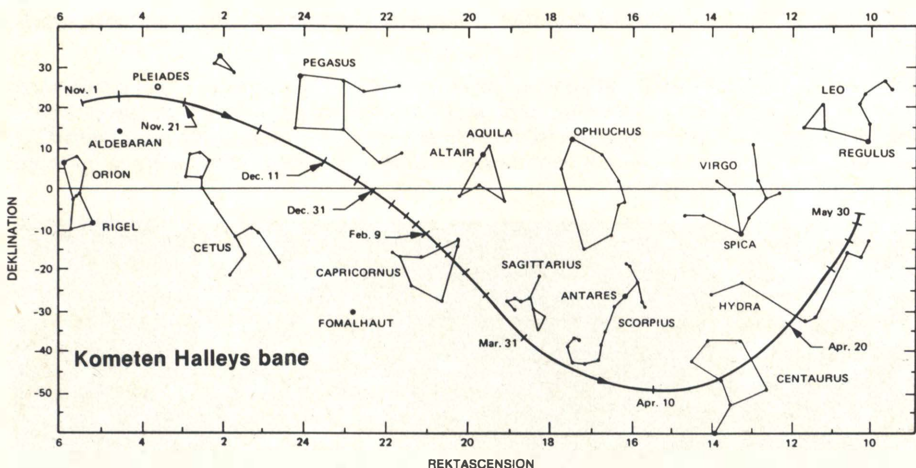
Tæt på Halleys Komet, N. Lund, Aschehoug.

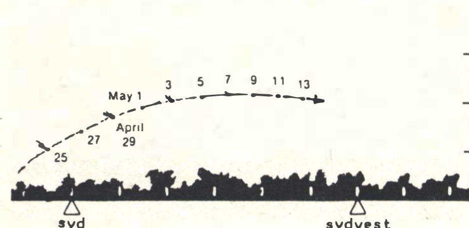
Halley's Komet vender tilbage, Patrick Moore, Hernov.

The Comet Book, Chapman og Brandt, Jones & Bartlett, Boston.

Den Nye Astronomi, Stub, P. Haase & Søn.

□

Kometen ses meget lavt i sydøst på morgenhimlen fra midten af marts og en uge frem. HER ER DEN KLAREST.

Se på himlen 2 timer efter solnedgang. Fra maj kan Kometen kun ses i kikkert.

PANIK-UDSENDELSEN

Klodernes Kamp

Af Curtis L. Peebles

På en rolig mark ved en gård stod engang et slag. 7.000 hjemmeværnsfolk mod en lille spejdergruppe, og kampen endte med, at militæret næsten blev udslettet. Det var uforglemmeligt for dem, der hørte kampen over radioen. Og alligevel er der intet monument, der markerer slagmarken den tågede oktobernat. Ironisk nok fandt kampen slet ikke sted, undtagen i panikslagne sind hos radio-publikummet. Denne fiktions-hændelse har kastet en skygge over menneskehedens syn på sin plads i universet og sit slægtskab med de andre væsener, der måske bebor det.

Kl. 20.00 søndag d. 30. oktober 1938 præsenterede Orson Welles Mercury Theatre en bearbejdet udgave af science-fiction klassikeren »Klodernes kamp«. Den panik hørespillet udløste er nu en del af amerikansk folklore og historie.

Enhver diskussion om kontakt med udenjordisk intelligens må nødvendigvis beskæftige sig med eftervirkningerne af en sådan kontakt. Der er blevet udtrykt frygt for en lignende panik og fald af store institutioner eller en omfattende lammelse af samfundet. (1)

Da panikken omkring udsendelsen sikkert vil være lig vores mulige reaktioner ved en fremmed kontakt, er det sikkert bedst at undersøge, hvad det var, der gjorde folk panikslagne.

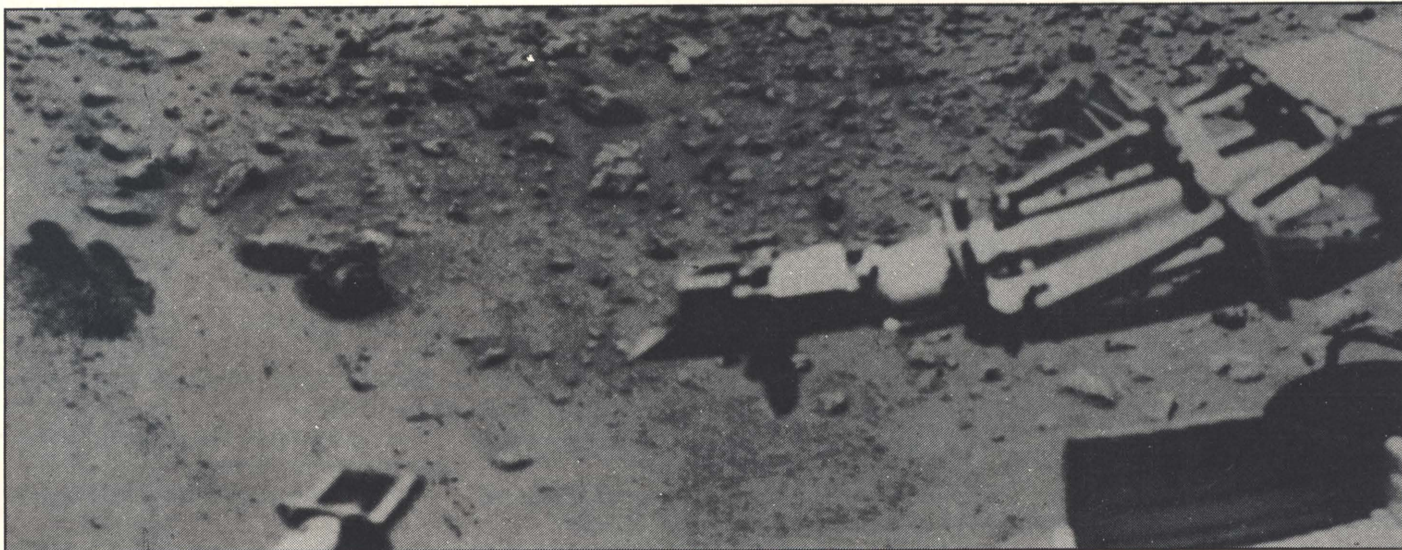
Udsendelsen

Der var 32 millioner familier i USA den nat for 47 år siden. 27, 5 millioner af dem havde radio. Undersøgelser lavet af »Crossley and Hooper radio rating services« ugen før, viser at 34,7% af publikummet lyttede til et varieteshow kaldet »Chase and Sanborn Hour«. Rivalen Mercury Theatre havde en andel på kun 3,6%. Stjernen i »The Chase and Sanborn Hour« var bugtaleren Edgar Bergen og hans dukke Charlie McCarthy, og han dominerede søndag aften så meget, at CBS var ude af stand til at finde en sponsor til the Mercury Theatre. Procenttallene viser, at på det tidspunkt showet begyndte, slog 1 million lyttere over på Orson Welles udsendelse. (2)

Manuskriptet starter uskyldigt nok. Først kommer en fortællende introduktion, som helt tydeligt siger, at programmet er opdigtet. Derefter følger en vejrudsigt og starten på et program med dansemusik. Det bliver afbrudt p.g.a. en nyhed om udbrud af regelmæssige glødende gasforekomster på Mars. Dansemusikken fortsætter, men bliver så igen afbrudt af Carl Philips, der interviewer professor Richard Pierson, astronom fra Princeton University. Under interviewet får Pierson overrakt en rapport om et meteornedslag i nærheden af Grovers Mill i New Jersey med en anmodning om, at han skulle undersøge sagen. Phillips og Pierson tager til »Wilmuth Farm« udenfor Grovers Mill. Under en live-udsendelse beskriver Phillips meteoret: En gullig-hvid cylinder med en diameter på ca. 27 m.

I den virkelig verden er klokken 20.15. På NBC er Bergen og McCarthy færdige med første del af deres show og en reklame for Chase and Sanborn kaffe begynder. I det øjeblik slår mange millioner over til CBS. De hører Phillips fortælle, at enden af cylinderen langsomt skrues op, og så med en skrækslagen stemme beskriver han »marsmanden«, der kravler ud af hullet. Væsnet har tentakler i stedet for arme, en krop så stor som en bjørns, hud som skind-

Mars' overflade set fra Viking-rumsonden. Ingen byer, ingen mennesker eller panikslagne horder lammes af rædsel ved Viking-rumsondens ankomst. Rumsondens opdagelser blev sendt til Jorden via udstyr bygget på RCAs rumcenter, der såmænd ligger lige i nærheden af Grovers Mill, New Jersey — dér hvor de grusomme marsboere startede deres invasion på Jorden i »Klodernes Kamp«.

agtigt læder, to sorte øjne og en V-formet mund. Mens amerikanerne lytter, fyrer »marsmændene« en varmestråle mod mængden. Der går ild i skov, bygninger og biler; Phillips' udsendelse ender i pludselig stilhed.

Cylinderen er omringet af 7.000 mænd fra New Jersey's hjemmeværn. Så stryger en af »marsmændenes« kampmaskiner ud af hullet. Militæret bliver udslettet, ligesom en artilleri-deling og en deling af hærens bombefly. Indenrigsministeren taler til USA's befolkning i et forsøg på at berolige masserne. Omkring kl. 20.45 bliver New York City rendt over ende og nationen er nu for alvor grebet af panik.

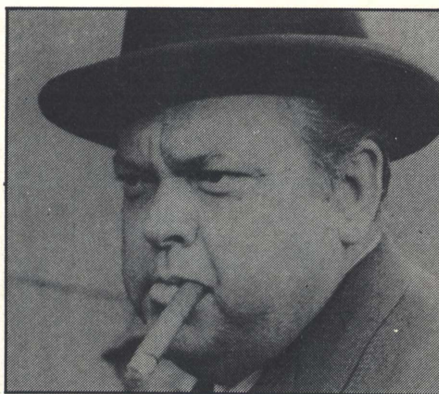
Resten af stykket foregik flere uger senere og handlede om »marsmændenes« undergang forårsaget af jordiske bakterier. Men det spillede ingen rolle midt i panikken.

Eftervirkninger

Professor Hadley Cantril fra Princeton University studerede panikken i 2 år, og resultatet blev offentliggjort i 1940. Han fandt ud af, at 1 million ud af de anslåede 6 millioner lyttere var blevet foruroliget eller bange for programmet. Der blev fundet et antal grunde. For det første var manuskriptet perfekt, og Orson Welles' produktion et teknisk mesterværk. For det andet var opbygningen vigtig. For at gøre de utrolige hændelser troværdige, blev der i udsendelsens første halvdel anvendt nyheder, live-optagelser, interviews, special-bulletiner og speakernes videresendte informationer. Alt dette var almindeligt indhold i radioudsendelserne i 30'erne. Når dette blev brugt som dramatiske virkemidler, blev lytterne overbeviste om, at det var virkelighed. Gennem dem blev lytterne ufrivillige vidner til »marsmændenes« hærgen. Det var kort sagt den første krig, der blev udkæmpet i de amerikanske dagligstuer.

Efterhånden som stykkets handling skred frem, blev personerne stadig mere forbavsede, desorienterede, frygtsomme og til sidst skrækslagne. På denne måde delte både personer og lyttere de samme følelser. Der blev skabt en atmosfære af tro: Det *lød* rigtigt. Da folk gennem længere tid var blevet vænnet til radionyhedernes fremgangsmåde, tog mange det for givet, at det var virkelighed. Som en lytter sagde: *»Jeg troede naturligvis, det var virkeligt. Hvorfor skulle jeg ikke det?«*

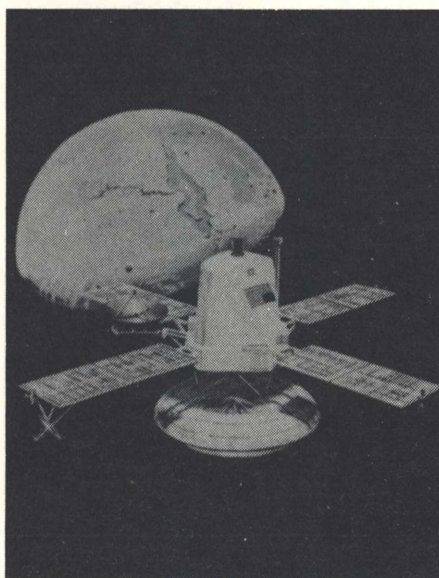
Der blev også anvendt flere navne på eksisterende steder: Grovers Mill, Trenton, Newark, The Palisades, Times Square og Holland Tunnel for at nævne nogle få. Disse faktorer er vigtige, fordi mellem 40 og 60% skiftede kanal, og man fandt ud af, at en større procentdel af de sidst tilkommende troede, det var ægte nyheder, der brød ind i et opdigtet spil, eller også hørte de slet ikke efter. Grunden til det høje procenttal, var, at folk slog om fra Charlie McCarthy, og at nogle var blevet kontaktet af venner og slægtninge, som havde bedt dem om at lytte med.

Skuespilleren og instruktøren Orson Welles — manden bag panikhørespillet »Klodernes Kamp«. Et hørespil, der måske giver et fingerpeg om, hvordan vi kunne reagere ved en kontakt med ikke jordiske væsner.

Et par af personernes høje embede gjorde det mere troværdigt. Et antal astronomer, en militærgeneral, vicepræsidenten fra Røde Kors, en kaptajn fra The Army Signal Corps og en sekretær fra indenrigsministeriet (sidstnævnte lød som den daværende præsident Roosevelt) blev nævnt. Flere nævnte, at troværdigheden steg med de talendes prestige. Hvis de sagde det, så måtte det jo være rigtigt.

Undersøgelsen påpegede også, at en vigtig faktor var uddannelsen, når man skulle bestemme, hvem der ville blive panikslagne. Kun 28% med en collegie-uddannelse troede, invasionen var virkelig, mod 46% med en almindelig skoleuddannelse. Dette viste sig at være mere vigtigt end folks økonomiske situation. En uddannelse gjorde det åbenbart muligt, at en person ville finde en udsendelse for utrolig eller til at have nok erfaring til at indse, det kun var et spil. Det at genkende Welles' stemme, at kende historien eller simpelthen at indse, at begivenhederne kørte alt for hurtigt (Hæren blev udslettet på mindre end 3 sekunder!) Det

En jordisk angriber på Mars. Viking rumsonderne sendte billeder, vejrdata og kemiske analyser af Mars' overflade tilbage til Jorden i de 6 år, de fungerede.

afhang også af hvilken del af spillet, der blev hørt. Nogle afsnit nævnte ikke »marsmænd«. Evnen til at skille fakta fra fiktion kunne blive tilsidesat af usikkerhed, bekymringer, manglende selvtillid osv.

Folk, der én gang for alle blev overbevist om, at det var virkelighed, kunne i sindet omdanne det umulige til noget troværdigt. Enhver ulogisk sammenhæng blev udlagt, som at speakeren var forvirret. Panik er også smitsomt; den blev spredt ved at folk tilskyndede andre til at lytte. Ca. 75% af folk, der lyttede efter andres opfordring, troede, det var virkelige nyheder. Deres frygt beviste, at udsendelsen var sand.

Panikken havde også et geografisk aspekt. Over 60% af lyttere nær »landingsstedet«, og som selvfølgelig troede, det var sandt, blev grebet af panik. Denne aftog efterhånden, som man tog vestpå. Jo længere borte man var fra »slagmarken«, desto mindre bekymrede var folk. Undtagelsen var langt mod vest, hvor de var ligeså bange som øst på. Undersøgelsen kunne ikke påvise nogen grund til det, udover at cylindrene landede overalt. Det er muligt, at grunden var, at mange var flyttet fra øst til vest, specielt Californien, og derfor havde slægtninge i det berørte område.

Undersøgelsen påpegede ligeledes, at ideen om liv på Mars trivedes i bedste velgående — det var 60 år siden Mars-kanalerne var blevet »opdaget«. Mindst en af de interviewede havde hørt om raketter og deres anvendelse til interplanetare rejser (husk, dette var i 30'erne.)

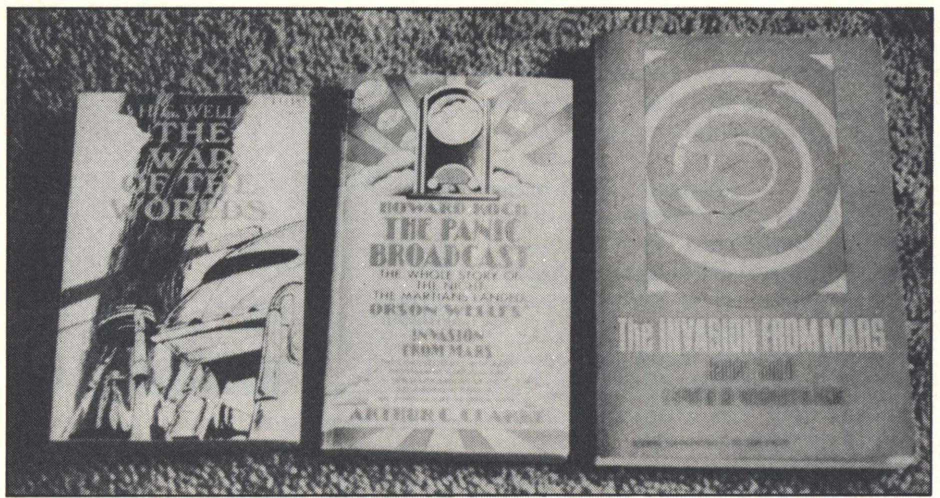
Udefra kommende faktorer

Forholdene omkring lytterne går længere ud end blot til manuskriptets kvalitet eller lytternes egne omstændigheder. Man må også se på verdenssituationen sidst i oktober 1938.

Depressionen var startet i 1929 og de forløbne år havde ændret meninger og de sociale normer. Det økonomiske sammenbrud forårsagede uro, skuffelse og utilfredshed. For nogen var det ikke usædvanligt at have været arbejdsløs i flere år. Folk befandt sig desuden i en mere og mere indviklet verden. Nye opfindelser forstod man ikke, og videnskaben var et mysterium. Undersøgelsen viste, at først og fremmest var der den tjekkiske krise i september 1939, kun en måned før radiohørespillet. Krisen blev dækket i stort omfang af NBC og CBS. Der kom konstant afbrydelser i form af nyheder, direkte rapportager fra europæiske hovedstæder og interviews — den samme opbygning, som hørespillet »Klodernes Kamp« brugte med så frygtelige resultater. Nationens opmærksomhed var naglet til Europa i flere uger, og dermed blev alt andet lukket ude. En storm, der ramte det østlige USA, og som forårsagede enorme ødelæggelser, blev næsten ignoreret. Dengang viste en undersøgelse, at den største del af den amerikanske befolkning troede, de ville blive trukket ind i en stor europæisk krig. De to oceaner, som USA's uafhæn-

gighed beroede på, så nu ikke så brede ud længere. Krig, invasion og ødelæggelsen, som fulgte efter, nærmede sig.

En del af panikken blev sporet til offentlig nervøsitet på grund af begivenhederne i München. (3, 4)

Tre bøger om panikken i 1938. Til venstre H. G. Wells' »War of the Worlds«. I midten »The Panic Broadcast« af Howard Koch, der skrev manus. til Orson Welles' hørespil. Bogen fortæller om Kochs bearbejdning af Wells' roman og indeholder hele manus. til hørespillet. Den sidste bog »The Invasion from Mars« er et studium af panikken og dens årsager.

Andre faktorer

Denne panik er relevant selv 47 år senere. Hvilke ledetråde giver den til spørgsmålet om folks reaktion overfor CETI (kommunikation med udenjordisk intelligens)? Er det rimeligt at forudsige en lignende panik? Princeton-undersøgelsen mener, at det ikke ville blive en ukompliceret reaktion. Panikken i 1938 blev udløst af flere grunde — manuskriptets kvalitet, sociale faktorer og de langvarige effekter af München-krisen. Man må også huske på den ret voldelige kontakt. »Marsboerne« åbnede ild mod masserne ved landingsstedet uden at være blevet provokeret. De blev ved at slå enhver modstand ned med lethed.

Med hensyn til lytterne, så det ud som om, at det mere var ødelæggelser, der var grunden til panikken end en nedarvet frygt for »marsboerne«. Faktisk troede 25% af de panikslagne, at det var tyskere eller japanere, der invaderede landet. Nogle hørte ikke de dele, der omhandlede »marsboerne«, eller andre mente, det var noget de invaderende sagde for at skjule deres sande identitet.

At det var frygten for krig, der lå til grund for panikken, blev støttet af en lignende, men mindre reaktion i august 1977. Et schweizisk radiospil brugte nyheder, der afbrød musik og lokale udsendelser for at beskrive hård kamp på den tyske grænse, og det endte med brugen af atomvåben. Der blev modtaget omkring 40 opkald under udsendelsen og flere fulgte efter programmet. Antallet af lyttere var 20.000 — meget færre end til »Klodernes Kamp«. (5)

En anden ting, der gør det svært at forudsige folks reaktion over for udenjordiske, er de mange former for kontaktmuligheder. De kunne strække sig fra modtagelsen af et radiosignal eller et andet signal til den gamle klassiske landing på plænen foran Det Hvide Hus. Graden af personlig kontakt kan også variere, og det vil også reaktionen i takt med denne.

Et enkelt eksempel kunne være at finde en kulturgenstand f.eks. en container placeret på Månen (Arthur C. Clarke: Rumrejsen 2001), før der var liv på Jorden. Dette ville bevise, at der eksisterede udenjordisk liv, alligevel vil der være meget lidt information om deres natur, samfundsstruktur eller teknologi. De kunne enddog være uddøde for lang tid siden. Man ville have svært ved at finde en grund til at blive panikslagen over dette.

Modtagelsen af et signal ville give mere information, men vi ville være adskilt med mange lysår. Det kunne synes som en sikker afstand. Det eneste, der kunne forårsage panik, ville være en direkte kontakt mellem mennesker og udenjordiske. Kun i dette tilfælde ville der være mulighed for en »Klodernes Kamp«-konfrontation. Dette er ovenikøbet den mindst sandsynlige mulighed.

Efter at have udvist fjendtlighed ville hovedreaktionen højst sandsynligt være nysgerrighed. Ca. 500.000 overværede den fjerde rumfærgelanding. Selv om muligheden for fare ville holde nogen væk, vil ønsket om at overvære en historisk hændelse såsom udenjordiske, der landede, være større end frygten for at lide overlast. Selv om de, der søger efter udenjordiskes signaler, bør tænke over, hvordan de skal fortælle det til andre, behøver hændelserne hin oktobernat ikke afskrække dem fra at gøre noget. ☐

I 1978 udkom »Klodernes Kamp« på plade som en musical, produceret af Jeff Wayne, med blandt andre Richard Burton og David Essex som henholdsvis journalisten og artillerist.

— Afsluttes side 15

DANSKE FOTOSAGER

Hvad er nu det?

Af Kim Møller Hansen

I november 1971 var Mogens Keblovszki rundt i Århus for at fotografere forskellige miljøer. Efter at have taget adskillige billeder af gadelivet, havnen m.m., vendte han sammen med sin kæreste næsen hjemad. Først omkring en måned senere fremkaldte Keblovszki filmen — og hvad var nu det? På netop ét af billederne så han et mærkeligt objekt til venstre i billedet.

Keblovszki vendte straks tilbage til det fotograferede sted for at undersøge, om der evt. hang noget på en ledning fra masten til højre i billedet. Men han fandt intet, der kunne forklare genstanden på billedet.

SUFOI fik først kendskab til billedet i april 1985, da en af vore læsere, Frode Lovmand i Brabrand, sendte originalnegativerne til SUFOI sammen med de øvrige oplysninger i sagen.

Sagen blev straks sendt til behandling hos fotokonsulent H. Bødker, der bl.a. skriver:

Beskrivelse af objektet:

»...Negativet med objektet på har nr. 3 ud af en sammenhængende serie på 5. Motiver, vejr og kontrastforhold gør det sandsynligt, at billederne er taget kort efter hinanden.

Jeg har kopieret hele negativet samt lavet en kraftig forstørrelse af objektet. Det fremgår af totalkopien, at objektet fremstår noget mørkere end omgivelserne. Hele negativet er overordentlig skarpt og detaljeret. Der ses tydeligt en mørk bund, en lys overkant muligvis med en punkteret stribe, en mørk overkant med en eller flere mørke striber, en meget lysere top med endnu en punkteret stribe. Objektet minder mest om en af de snurretoppe man kan købe som legetøj, der afgiver en tone, når de snurres rundt. Objektet er ikke helt symmetrisk, idet det har en fortykkelse i venstre underside.«

Muligheden for svindel:

»Jeg har lavet endnu en udsnitsforstørrelse, som jeg har lavet mørk for eventuelt at afsløre et ophængningspunkt, snor eller lignende, men der er ikke noget synligt på kopien.

Man kunne så tænke sig, at der var tale om en dobbelteksponering. Dette er midlertid heller ikke muligt, når den fremstår sort på hvid baggrund. Det samme gør sig gældende med en indkopiering eller indspejling. En anden mulighed er en snurretop kastet op foran kameraet. Heller ikke det tror jeg på. Dertil er objektet alt for skarpt, og hvis det skal lykkes på ét forsøg, skal man være meget heldig.«

Sted: Århus
Observationsdato: november 1971
Tid: ca. kl. 9
Antal fotooptagelser: 1
Kameratype: Topcon RE 2
Eksponeringstid: 1/125 sek.
Film: Kodak Tri-x 135 s/h neg. film
Fotoanalyse: H. Bødker

Her ses en kopi af hele negativet. Billedet er taget omkring kl. 9 om morgenen, og man ser på billedet, at der er lys i gadelamperne og lys på køretøjerne. Ingen personer på billedet kigger på objektet øverst til venstre, ligesom fotografen heller ikke så noget usædvanligt. Bemærk de to kraftige ridser i billedets venstre halvdel.
Foto: M. Keblovszki. Fotosag nr.: 1971-11-00-192.

Konklusion:

»Der er ikke noget der tyder på, at Mogens Keblovszki bevidst har forsøgt at lave en forfalskning, idet indkopiering, dobbelteksponering og genstand kastet op i luften stort set kan udelukkes. Tilbage står en mulighed for en snurretop ophængt i en tynd tråd, eller en helt anden ukendt årsag. Jeg vil derfor anbefale en digitalisering af negativet for eventuelt at afsløre ting, der ikke er synlige på kopien.«

Digitalisering af billeder

Ved digitalisering af billeder sker der kort fortalt følgende: Billedet scannes linie for linie af et lille tv-kamera, som »ser« et område på 1/50 mm ad gangen. For hvert område måles en gennemsnitsbelysning, gråtonen, og den omsættes til et tal mellem 0 og 255. Denne omsætning til talkoder kaldes digitalisering. Nu kan man ved hjælp af specielle programmer behandle disse talkoder i en computer, og så kan der pludselig dukke detaljer op, som ellers ikke er synlige på billedet.

Denne teknik blev anvendt på ufo-fotos første gang af Ground Saucer Watch

Denne mørke udsnitsforstørrelse afslører ingen snore, ophængningspunkter eller lignende.

Negativet er overordentlig skarpt, og på denne udsnitsforstørrelse ses tydeligt en masse detaljer. Er dette en snurretop på afveje? Eller en mærkværdig fejl i filmen? Eller noget helt tredie?

(GSW), som imidlertid er ophørt med disse analyser af flere grunde (se ufo-nyt 6/84 side 9). Herhjemme kan man mod betaling også få digitaliseret billeder. Teknikken anvendes af flere virksomheder og i forskningsøjemed.

Den foreliggende sag har desværre den store svaghed, at der ikke blev set noget usædvanligt under selve fotograferingen. Alligevel mener vi, at billedet fortjener en digitalisering. Almindelige fotoanalysemetoder har ikke kunnet give os et sikkert fingerpeg om, hvad »objektet« er, så uanset hvad det så end er, vil det være interessant at se, hvad en elektronisk billedbehandling (EBB) kan fortælle os. □

FINLAND

UFO-forskning i Finland

Af Ole Henningsen.

Ole Henningsen giver i denne artikel et rids over finsk ufo-forskning samt de bedste finske observationer fra 1984.

Gennem mange år har der som i de fleste andre lande også været interesse for undersøgelser omkring UFO-fænomener i Finland.

Det har dog ofte været forbundet med praktiske sprogmæssige problemer at videregive oplysninger om de ting, der rører sig i dette område.

Den finske UFO-organisation »The UFO Research Of Finland« blev dannet i 1973 og udgiver det finsksprogede kvartalsskrift »Neljännesvuosirapportti«. Dette tidsskrift sendes til organisationens medlemmer samt til den finske presse.

Fra den nævnte finske organisation har SUFOI netop modtaget en engelsksproget publikation »Annual Report 1984«, som giver et indblik i organisationens arbejde. Publikationen har Lasse Ahonen som chefredaktør.

»The UFO Research Of Finland« har organiseret et net bestående af 70 rapportoptagere i hele Finland.

Opdeling af UFO-observationer

I gennemsnit indkommer der årligt ca. 50 rapporter til den finske organisation, der efter endt undersøgelse deler rapporterne op i 3 grupper:

1. Uforklarlige observationer (UFOer). Disse rapporter indeholder detaljerede informationer og præcise beskrivelser, således at alle kendte naturlige årsager kan udelukkes. Sådanne rapporter undersøges så tilbundsgående som muligt næsten uden hensyntagen til ressourcer.
2. Disse rapporter indeholder for få oplysninger på trods af de anstrengelser, der er udfoldet, for at fremskaffe flere detaljer. Årsagen til observationen kan således ikke endeligt fastslås. Desværre er denne kategori af rapporter den største. Såfremt det er muligt, fortsættes undersøgelserne af disse rapporter.
3. Opklarede observationer, d.v.s. at de foreliggende oplysninger entydigt peger på årsagen til observationen, der f.eks. kan være et astronomisk, meteorologisk eller teknologisk fænomen. Denne kategori af rapporter indeholder også svindelnumre.

Organisationen »The UFO Research Of Finland« forsøger ikke at bortforklare alle UFO-observationer, men forsøger at fastholde en høj undersøgelsesstandard. Man er opmærksom på, at rapportoptagelsen skal være så nøjagtig og detaljeret som muligt, da øjenvidner har en tendens til at glemme, hvad der er observeret.

Mange mennesker misopfatter desuden ofte lysfænomener som Månen, Venus samt de sovjetiske raketopsendelser, der ofte kan iagttages på den finske østhimmel. Observationer, der hidrører fra sovjetiske raketopsendelser, varierer fra iagttagelse i nogle ganske få minutter til flere timer, og disse »UFO'er« ses altid på den østlige himmel.

1984 var et roligt år

Der blev modtaget rapporter om 8 observationer fra 1984. Ingen af disse observationer blev klassificeret som værende UFO'er.

Fire observationer skyldtes sovjetiske raketopsendelser. Een observation var forårsaget af Månen, og yderligere tre observationsberetninger indeholdt for få oplysninger. I den finske presse var der i 1984 ca. 160 artikler med relation til UFO'er.

Resumé af ældre observationer

9. september 1983, 05.45. Da en 33-årig mand i sin bil kom kørende nord for Kronoby nær byen Kokkola, fik han på den nordvestlige himmel nær horisonten øje på et rødt lysfænomen, hvis form mindede ham om en flyvende tallerken.

Han standsede bilen og tog sit kamera frem. Fænomenet fløj nu hastigt opad, og han nåede kun at tage et enkelt billede. I mellemtiden var fænomenet blevet gult. Ved den nederste del af fænomenet så han tre små lys af rødlig eller gullig farve. Det fremkaldte foto viser tre lys, to røde og et gult. Undersøgelsesarbejdet fortsætter stadig. Observationen er i øjeblikket klassificeret i kategori 2.

November 1983, kl. 20.40. En mand var i færd med at se nyhedsudsendelsen i TV, da han pludselig gennem vinduet fik øje på 4 eller 5 lysende objekter i trætophøjde 150 meter borte. Objekterne udsendte farvede lysstråler mod jorden, hvor træerne var badet i lys.

Manden gik udenfor og så objekterne på den østlige himmel flyve fra nord mod syd. Der blev ikke hørt nogen lyd, selvom vinden bar mod observatøren. Det sneede, så Månen var ikke synlig. Objekterne forsvandt bag et skovområde. Denne observation er i øjeblikket klassificeret i kategori 2.

Resumé af observationer fra 1984

28. juli 1984, kl. ca. 14.00. En kvinde og hendes 20-årige datter så et aflangt stavformet lys i deres gårdsplads. Det 60 cm lange lysfænomen dalede ned fra himlen. Først var det orange i farve, men da datteren, der lå i sengen med feber, kom hen til vinduet, var farven skiftet til grøn. Lyset standsede i en afstand af 4 meter fra huset og voksede så til en længde af 2 meter, hvorefter det skrumpede ind igen til nogle ganske få centimeter.

Moderen blev bange og gik ind i huset, men datteren fik fat i en kikkert og de gik derefter begge to udenfor igen. De iagttog det grønne lys både med og uden kikkert. Lyset havde form som en rektangulær kasse men var uden substans. Hele tiden foretog det horisontale bevægelser. Naboerne var på dette tidspunkt også udenfor, men observerede intet usædvanligt. Efter ca. 10 minutters forløb blev lyset mindre og mindre og forsvandt til sidst. Denne beretning er i øjeblikket klassificeret under kategori 2.

20. august 1984, kl. ca. 23.30 -23.45. Observationssted: Ahonkylä og Alajoki. Telefonen ringede hos en stationsforstander ved jernbanen, medens han var ved at se en film i Tv. Personen i telefonen havde iagttaget en lyskugle og ville gerne vide, om lyskuglen også kunne ses fra landsbyens centrum. Observatøren ringede derefter til det finske luftvåbens forlægning ved Kauhava for at finde ud af, om lyskuglen kunne have noget med fly at gøre, men der var ingen flytrafik i området. Lyskuglen forsvandt under denne anden opringning.

Vidnets søn og en af dennes venner var på andejagt, da de over landsbyen Ahonkylä iagttog en klar lyskugle. Der sås en eksplosion eller et lysglimt over lyskuglen, hvorefter et mindre lys frigjorde sig, fløj opad og forsvandt.

Efter observationen kørte stationsforstanderen rundt i nabolaget, men fik ikke øje på noget usædvanligt. Denne observation bør tages alvorligt, da fænomenet blev set fra mindst tre forskellige steder. Også denne observation er i øjeblikket rubriceret under kategori 2.

Sovjetiske raketopsendelser

I løbet af 1984 blev der til »The UFO Research Of Finland« indberettet 4 observationer, der kan tilskrives sovjetiske raketopsendelser.

10. august 1984, kl. 03.00 til 04.00. Observationssted: Joensuu og Polvijärvi. Et spiralformet eller paddehatteformet lys blev iagttaget på den østlige himmel. I midten af paddehatten var der en klar lyskilde. Paddehatten var synlig i en times tid og forsvandt gradvis.

23. august 1984, 03.30 til 04.00. Observationssted: Vaasa. Et orange lys blev iagttaget på den nordlige himmel i en halv time. Lyset forsvandt gradvis.

7. september 1984, kl. 03.00 til 05.00. Fænomenet blev iagttaget fra 15 forskellige steder i Finland. Fænomenet blev først set som et klart lysende objekt, der fløj opad. Senere blev der set et lysglimt, der frembragte røde, grønne, gule og violette farver rundt om objektet. Himlen var meget klar, hvorfor fænomenet kunne ses over hele Finland.

6. december 1984, tidlig morgen. Observationssted: Joensuu. En lysende, mangefarvet sky blev iagttaget på den østlige himmel. Skyen forsvandt gradvis.

Den geografiske placering nær mindst et af de sovjetiske raketopsendelsessteder giver finske UFO-forskere en glimrende chance for nærmere at studere de lysfænomener, der kan opstå i forbindelse med en sådan raketopsendelse.

Vi er overbeviste om, at også andre UFO-organisationer ville kunne gøre god brug af de erfaringer, som den finske organisation efterhånden har samlet på dette spændende område. □

PANIKUDSENDELSE
Klodernes Kamp

— fortsat fra side 12

Referencer:

1. Chris Boyce, *Extraterrestrial Encounter*, Chartwell, 1979.
2. William Manchester, *The Glory and Dream*, Bantam Books, 1973, pp. 190-196.
3. Hadley Cantril, *Invasion from Mars*, Princeton University Press, 1940.
4. Howark Koch, *The Panic Broadcast*, Avon, 1970.
5. *Los Angeles Times*, 5. August, 1977.

Kilde:
Spaceflight, vol. 25, December 1983.

Oversættelse:
Helle Nielsen.

Kommentar:

Den italienske astronom Schiaparelli satte i 1877 gang i spekulationerne omkring planeten Mars, da han mente, at han kunne se kanaler på Mars — kanaler som kun kunne være skabt af intelligente væsner. I dag ved vi, at kanalerne er et optisk bedrag, men for 100 år siden skabte fantasien uddøende civilisationer langs Mars' kanaler. Dette inspirerede forfatteren H.G. Wells (1866-1946) til at skrive science-fiction romanen »The War of the Worlds« i 1898.

»Klodernes Kamp« findes også på dansk — udkommet som Tranebog i 1974.

I bogen invaderer blækspruttelignende uhyrer Jorden. Med dødsstråler og giftgas nedkæmpes enhver modstand. Uhyrerne drikker blodet fra mennesker. Heldigvis har de ingen modstandskraft over for jordiske bakterier, så til slut dør de.

Dette spændende handlingsforløb bearbejdede den amerikanske skuespiller Orson Welles til et banebrydende hørespil i 1938. Også indenfor film var Welles banebrydende. Hans film »Den store mand« har fået sin faste plads blandt de 10 bedste i verden. Trods sit store talent måtte Welles påtage sig andenrangs roller for selv at få råd til at instruere sine filmværker.

Welles døde den 10. oktober 1985, 70 år gammel, men hans værker lever endnu.

KMH

UFOer I FORTIDEN

Tegn på himlen

Af Sven Rosen

Ukendte himmelfænomener er blevet set til alle tider. Hvad var det f.eks. folk så på himlen for 500 år siden? Var det samme slags fænomener som indrapporteres til ufo-foreninger i dag? Den svenske cand.phil. Sven Rosen giver i denne artikel et interessant bidrag til ufo-fænomenets historie.

Igennem tiderne er der i Sverige skrevet adskillige bøger om observationer af usædvanlige fænomener. En af disse bar titlen *Om the och widunder som föregingo thet lithurgiske oväsendet,* og var skrevet af Joen Petri Klint, der var præst i Östra Stenby i Östergötland 1568-1608. Bogen, der er på næsten 400 sider, indeholder utallige flerfarvede illustrationer.

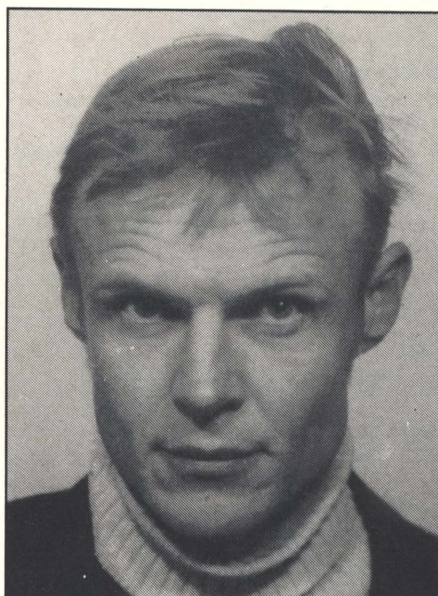
De emner, der interesserede Klint, var de samme, som vi i dag kalder forteanske. Bogen spænder over et bredt spektrum af astronomiske og meteorologiske mærkværdigheder: regn af blod, snegle, kålroer, kors og alskens andre genstande; visioner, spøgerier, monstre, »synkroniteter« m.m. Dog er alt dette optegnet mere eller mindre tilfældigt — sandsynligvis i den rækkefølge, forfatteren har fået kendskab til hændelserne — tillige med, at de er forsynede med teologiske kommentarer og fortolkninger.

Med udgangspunkt i Klints bog bringes der i det følgende nogle få af de tilfælde, der kan have relation til ufo-fænomenet.

1) »*Anno Domini 1569. Den 28. november om aftenen, fór et stærkt lys over himlen, det var lige som om en stjerne faldt ned. Lyset var så kraftigt, at man let kunne have sat tråden i en nål og lyste med et så intenst og varmt lys, at de, der befandt sig udendørs, brændte ansigterne. Hestene svedte, så de skummede, og lyset kunne ses over hele Sverige, både i Norrbotten og på Åland.*« (side 62)

Var det et meteor, der blev set over hele Sverige?

Fra flere kilder fremgår det nemlig, at meteorer var en meget almindelig foreteelse dengang. Klint omtaler nogle af disse meteorer således: »*...fra anno 1560 til anno*

Sven Rosén, cand. phil. i bl.a. historie og etnologi (kulturvidenskab) og bor i Eslöv, Sverige. Sven Rosén tror selv, at der ligger ukendte naturfænomener bag ufo-fænomenet.

1570 hørtes en buldren som fra tusinder krigshære, der kom ridende i deres larmende rustninger tillige med, at natten genlød af hestegny. Der hørtes også udi himlen kværnen som fra store møllestene, der dog pludselig standsede. Ligeledes faldt der glødende gryder ned fra himlen, gryder, der var så glødende, at man skulle tro, de lige var taget af ilden. Store grave var opkastede, og store jordvolde lagt omkring dem.« (side 95)

At alt dette virkelig fandt sted, kan man læse hos Petrus Pauli Gothus, der beretter om, at folk flygtede i vild panik, da de troede, at dommedag var kommet så tæt på helligtrekongersdag (1570?). Glødende gryder faldt ned fra himlen. Nogle af dem blev knust mod fjeldsiderne andre slog hul i isen på de frosne søer eller lavede dybe kratere i markernes frosne jord. Omkring disse kratere opstod der høje jordvolde. (1)

2) En hændelse, der minder meget om den første, men dog næppe kan have været et meteor, fandt sted i februar 1581.

»*Anno Domini 1581. Kyndelmissenat åbnede himlen sig tre gange. Den første gang kom der blå røg og flammer ud af åbningen. Anden gang sås kun solen. Tredie gang sås solen igen, og denne gang udsendtes kun et varmt skin, et skin, der var så varmt, at det sved klæderne på dem, der befandt sig udendørs, og hestenes manker, man var nødt til at tage klæderne over hovedet for at beskytte sig, og hestene skummede.*« (side 119)

Denne begivenhed fandt højst sandsynlig sted på Klints hjemegn, Östra Stenby. At himlen åbnede sig betyder på Klints teologisprog, at der sås et kraftigt lys. (Klint bruger ofte den samme frase, når han f.eks. omtaler nordlys.) Dette lys, der to gange kaldes for en sol, så altså ud, som om det kom fra en åbning i den sorte himmelbue. Solen viste sig altså tre gange, og den sidste gang var den så varm, at menneskene måtte beskytte deres ansigter ved at dække dem med det tøj, de bar. På Klints tegning ses solen med en stjerneklar nattehimmel som baggrund. Der udgår en blå røg fra solens venstre side og flammer fra dens højre side, begge er tegnede med en retning skråt nedad.

Jeg mener, at dette her tilfælde er meget interessant, da det indeholder de samme mønstre som mange senere ufo-tilfælde. Der rapporteredes i UFO-Sverige Aktuellt nr. 2, 1982 om et næsten identisk tilfælde, der fandt sted ved Norra Kvill den 17. april 1982 — altså 400 år senere. Observatøren, Anna Karlson, vågnede ved, at der kom et kraftigt lys ind gennem vinduet.

Da hun trak gardinerne fra, slog en meget kraftig varme mod hende, »*såvel vinduet, gardinerne som væggen var forholdsvis varme — det var lige ved, at man kunne brænde sig på vinduesglasset.*« *Mod øst sås et ægformet ufo, der var på størrelse med fuldmånen, men med spidse ender. Det bevægede sig frem og tilbage. »Fra genstandens højre side stak noget, der lignede en flerfarvet svejseflamme, skråt nedad.*« Ufoet forsvandt kort efter, men kom dog kort efter tilbage, det viste sig altså to gange på himlen. Det må nok tilføjes, at denne observation fandt sted nøjagtigt på det sted, hvor Sveriges ældste egetræ, Kvillegen, vokser, samt at observatøren flere dage efter observationen havde stærke smerter efter den intense varmestråling.

3) »*Anno Domini 1583. Den 9. marts sås på den klare himmel to timer før solopgang tre regnbuer, der nåede ned til jorden, og derimellem sås en mørk sol med en sort sky, hvorunder en rød sky dryppede ned på jorden. Og så forsvandt det, og solen var*

klar, som hun bør være, og stod klart op og gav et varmt skin fra sig.« (side 112b)

På dette billede ses en mørk sol omkranset af tre regnbuer. Under solen er der en sort sky, fra hvilken der drypper rødt (regn?) ned. Sandsynligvis drejer dette sig om et meteorologisk fænomen. (Der er måske nogen, der kan forklare det?)

4) Der blev også set Underlige Flyvende Udyr (UFOer) på den svenske 1500-talhimmel. Man troede, de repræsenterede mørkets magter, så Klint opkaldte dem efter prominente jesuitter, som han anså for at være beslægtede med sådanne individer. *I det samme kom der ligesom en* kardinal Johannes de Malaspina), optrådte meget dramatisk på himlen over Söderköping i 1593:

»Anno 1593, den 21. august... en tirsdag aften... vel omkring en time før solnedgang blussede pludselig et kraftigt lys op i syd, det lignede en stor stjerne, der lyste og gnistrede. I det samme kom der lige som en sort røgsky, der bredte sig over himlen, fra den. Lige efter indtog den en facon som et halvt tøndebånd, der var bred i den ene ende og smal i den anden; så blev det vredet i lænker, og blev til en kugle med mange led, og fik et stort hoved som en drage, og blev derefter til en drage eller en grum slange, og forsvandt nordpå på en drivende måde som en sky. Men da han kom til nordvest mod solnedgangen, dalede han, og der var mange, der mente, han var faldet ned på jorden, hvorfor de blev meget opskræmte, thi da mørket sænkede sig, mærkedes det grumt og forfærdeligt, for den standsede og spyede ild som en drage. Siden lettede den igen og fløj igen mod nordvest mod solnedgangen, det føltes ikke, som det var en halv time efter solnedgang.« (side 166, 166b)

Visse tegn var ifølge Klint meget betydningsfulde. »Malaspina« fløj fra syd mod nord, hvilket var den retning, de fleste drager mentes at flyve dengang. Mod nord lå Náströnd, hvor fortidens flyvende drage Nidhöggr mentes at bo — om det har nogen betydning i dette tilfælde.

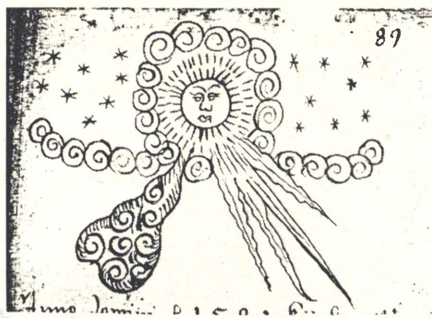
Det er forbavsende, som også denne beretning har moderne paralleller. En »drage«, som kan synes meget nært beslægtet med »Malaspina«, dykkede, som omtalt af Sveno Magni (2), ned mod to finske skiløbere. Dette tilfælde fandt sted i Imjärvi den 7. januar 1970 (se UFO-NYT 1985/6):

»De to skiløbere var på vej mod en lysning. Det var i ***skumringen****, og der sås nogle enkelte stjerner på den mørke himmel. Da de havde holdt hvil i omkring 5 minutter, hørte de en summende lyd. De så op, og fik da øje på et meget kraftigt lysskær, der fór over himlen. Det så ud som en* ***lysende sky****, der kom fra* ***nord****, hvorefter den drejede af og i en* ***buet*** *kurs nærmede sig dem fra syd, samtidig med den* ***dalede****. Da skyen standsede, kunne de se, den roterede. De bemærkede, at den nærmest lignede en rødgrå tåge, der pulserede med et underligt lys, samtidig med, at der kom røgtotter fra dens overside.«*

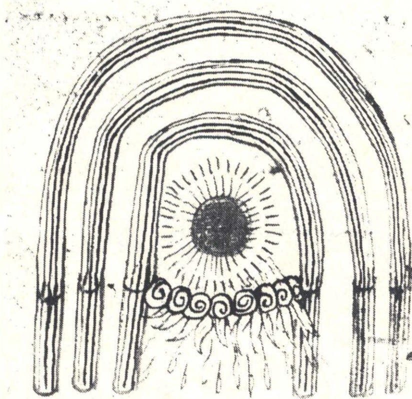
(Fremhævelserne er foretaget af forfatteren.)

Et »rundt metalglinsende fartøj« — Klint ville have kaldt det for »dragens hoved« — kom ud af skyen, og begge skiløbere ramtes af bl.a. *gnister*. (Hændelsen mundede ud i en nærkontakt med en dværg i rumdragt, men det vil jeg springe over her.)

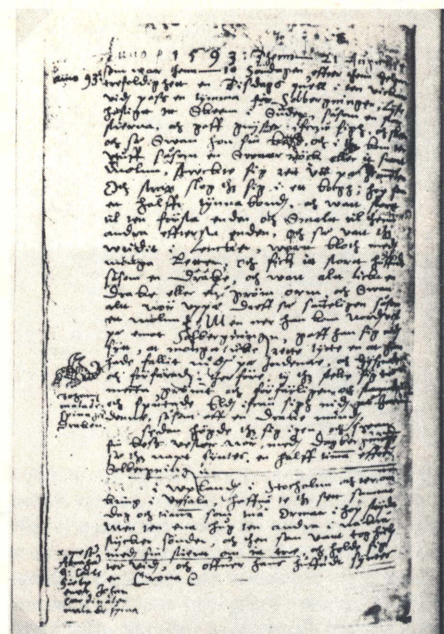
Klint knyttede sin drage til sagnet om »sydlandets udyr« (Esajas 30), hvilket er forældet teologi.

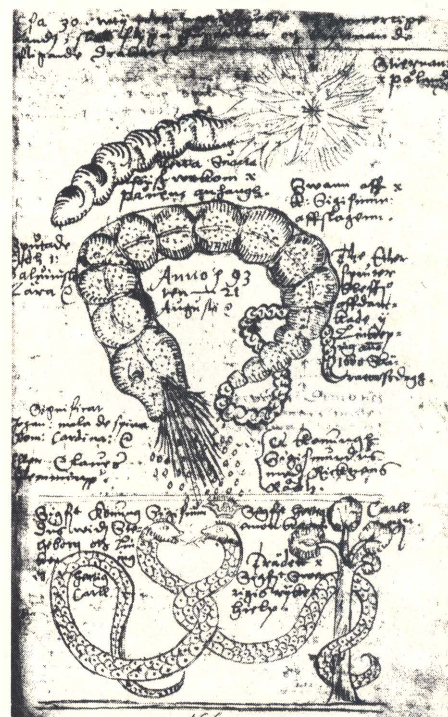
Solen på nattehimlen i 1581. Spiralringen rundt om solen (vel stiliserede skyer) har sandsynligvis ingen forbindelse til observationen. (Lignende ting ses ofte på andre tegninger af himmelfænomener.) Solens udseende tilhører den tids konventionelle måde at gengive himmellegemer i almanakker. Klint tydede billedets symbolik som følger: »Forhandlinger om liturgiam; tørke, storm; kvinder med børn i nød.« Efter det samme blev set igen i april 1982, skete der følgende: Den liturgiske strid indenfor den svenske kirke brød ud igen; skovdøden skyldtes ifølge forskere stormskader som følge af tørke; i pressen debatteres de lave fødselstal og reagensglasbørns rettigheder. Dette nævnes som et alternativ til de gængse forklaringer på ufoer.

En mørk sol på himlen to timer før solnedgang den 9. marts 1583.

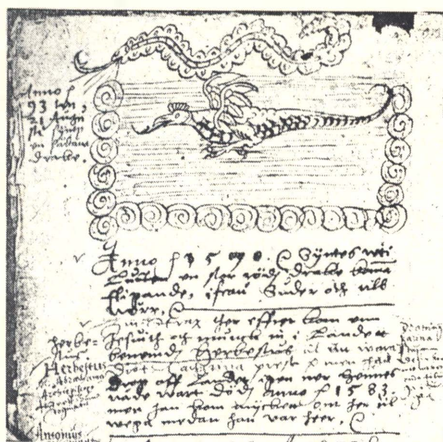

Tekstside, der handler om dragen Malaspina 1593. (I margen står »Johannes malade/!/ spina hed /er/ dragen.«)

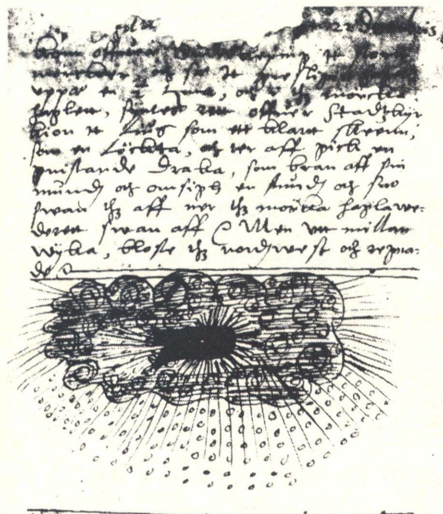

Dragen Malaspinas forvandling i 1593. Øverst: Stjernen med sky- eller røghale. I midten: Hvordan den i en bue daler ned og udspyr ild. Nederste billede: To andre drager, som på akkurat samme tidspunkt blev set bevæge sig hen over himlen over Stockholm og Uppsala.
(At nogle nogle af linierne er lidt mere utydelige end andre, skyldes, at billederne i den originale håndskrevne bog er lavet med flere forskellige farver.)

Men måske var det »Ezekiels rumskib«, der lige lagde vejen forbi på den ordinære postrute mellem Gamma Draconis og Serpens 22?: *»Og jeg fik da at se en stormvind komme fra nord, en stor sky med* ***flammende ild*** *og et lys omgav den; og midt deri, midt i ilden, sås noget (dragens hoved?) som var som glinsende malm.«* (Ezekiel 1:4)

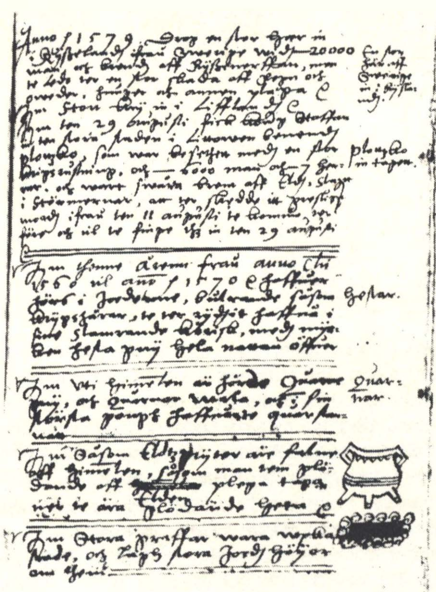

I år 1570 så man en stor rød drage komme flyvende fra syd mod nord. Den fik navnet Herbestus (opkaldt efter dronning Katarinas jesuitiske skriftefader). Den senere tegnede skydrage i den øverste margen er sandsynligvis Malaspina (1593)(omtalt i margen til venstre), eller muligvis dragen Possevinus (opkaldt efter kardinal Antonius Possevinus, også nævnt i teksten), denne drage sås den 8. oktober 1573, da den kom farende ud af en sort sky, der havde facon som en sort mand.

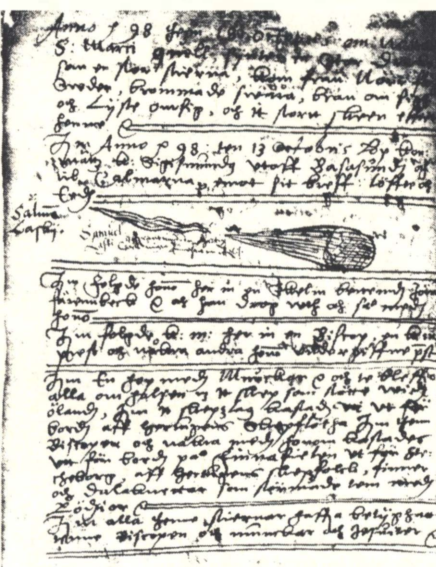

Hagldragen Magnus, 1595. At dragen dryssede is over kirken symboliserede sandsynligvis den liderlige munk »Broder Måns«, som hertug Karl i 1596 udviste af Sverige sammen med en flok gravide nonner, som alle fødte kort efter, de havde krydset grænsen til Danmark.

5) »*Anno Domini 1595. Den 22. december sænkede der sig et mørke over Söderköping, og der faldt hagl i op mod en halv time. Og i det mørke haglvejr sås lige over byens kirke et klart lysskin, som fra en lygte, og der gik en rundt og spyede ild ud af munden, en tid efter, da haglvejret var ovre, forsvandt den også, men ude i bugten*

På denne side omtaler Klint meteortilfældene 1560-70. I margen: Gryde og grav (dvs. jemmeteor og nedslagskrater).

Den brummende drage Samuel Lasjy, 1598. En ildkugle med en lysende hale og et kraftigt lysskær bag halen.

blæste det fra nordvest og det regnede.« (side 169)

Af og til består dragerne kun af et hoved; kroppen er blot en ild- eller røghale. Folketroens flyvende drager menes at ligne en bismer, der er klumpet fortil og udspyr ild. På Klints tegning ser man et mørkt dragehoved, som spyr ild ud af sin åbne mund. Hovedet befinder sig inde midt i en mørk sky, hvorfra der falder hagl.

Et kraftigt »lys« i en sky er et almindeligt fænomen indenfor ufo-genren. I det følgende citeres nogle linier fra et ufotidsskrift. Disse linier handler om et kraftigt »lys« på himlen over Björkvik Anno Domini 1980, den 27. december:

»*Det lignede en meget kraftig, stillestående projektør... Den kraftige lyskilde var* ***tydeligt afgrænset i en mørkere del.*** *Lyset, som var hvidt, oplyste den aflange del af skyen, der befandt sig nærmest 'projektøren'. Efter ca. to minutter dæmpedes det stærke lys gradvis, for derefter helt at slukkes. Den aflange del af skyen opløstes og forsvandt ud i det tomme intet.*« (3)

6) »*Anno 1598. Den 18. oktober om natten, S. Marci aften, så det ud som om en stor drage, som en stor stjerne, kom fra nord og fløj mod syd, kraftigt brummende og omgivet af ild og lys, og efter den fulgte et kraftigt lysskær,*« (side 181b)

Den 18. burde have været Lukas — her har Klint tydeligvis forvekslet evangelisterne. På tegningen ses en stor kugle med en lyshale. Det kan have været et meteor. Dragen blev opkaldt efter Samuel Lasky, »en ondskabsfuld og forfærdelig« jesuit, dertil vanskabt og enøjet, og hvis politiske rævespil i Sverige endda blev varslet af en cyklopisk gris, født i Stockholm 1599. I øvrigt blev dragen et symbol på kong Sigismunds flugt fra Kalmar. Lyskuglen brummede, hvilket var et tegn på kongens vrede — brummelyde er dog ikke usædvanlige i ufosammenhæng. (Bemærk, at ifølge Sveno Magni summede »Imjärvidragen« fra 1970.)

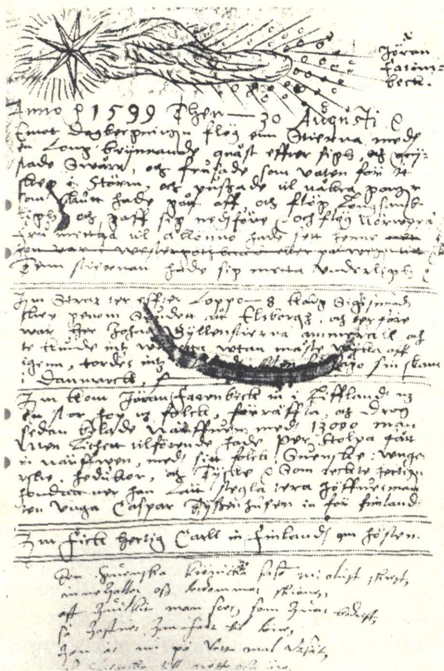
7) »*Anno 1599. Den 30. august henimod daggry kom en stjerne flyvende med et langt brændende knippe efter sig, gnistrede kraftigt og opførte sig som et skib i stormvejr og bevægede sig af og til som et skot var gået løs, og fløj langsomt og dalede og fløj nordpå. Fru Märta til Ållonö havde set den. Den stjerne opførte sig underligt.*« (side 186)

Godset Ållnonö ligger nord for Östra Stenby. På Klints tegning ses en stjerne med en lang bølgende hale. Der kommer gnister ud af bagenden. Det var ikke en komet — nok snarere et meteor.

Klints bog indeholder en omtale af mange flere himmelfænomener end det her har været muligt at komme ind på. Først og fremmest drejer det sig om kometer og lignende fænomener, men også om noget helt andet, f.eks. flyvende sværd og lyskors, ildregn, lyde og mærkelige lysskær m.m.

Beretningerne er ofte så mangelfulde, at de nærmest må betragtes som værdiløse. Derimod er det naturligvis rimeligt, om man forsøger at finde tydelige ligheder mellem de beretninger, der er af ældre dato, og de nye, da det øger beretningernes troværdighed, i særdeleshed når det, som oftest, drejer sig om ukendte tekster. Klints beretning fra 1581 (tilfælde 2) øger f.eks. troværdigheden af de vidneudsagn Anna Karlson kom med i 1982.

Forsker og professor ved Stockholms Højskole, Petrus Pauli Gothus (1550-1593) var inde på det samme, da han for 400 år siden indsamlede oplysninger om de »gyldne kugler« og »runde skjolde« meget lig dem, »som Knechter j Krijgh plägha bruka«, og som sås på himlen i antikken. Thi, som han skriver, »*disse tegn som endnu ses, er også set i fordums tid, og de plager, der endnu følger efter de tegn, de har altid fulgt efter de samme tegn.*« (4)

Knippestjernen over Ållonö, 1599.

Indgangsvinklen til nogle af de ældre ufo-observationer må nok betragtes som utidssvarende. I 1600-tallet udspillede der sig f.eks. flere luftslag på himlen over bl.a. den daværende svenske by Stralsund; et af disse beskriver professor Johannes Schefferus på følgende måde:

»Den 8. april år 1665 kl. 2 om eftermiddagen begav 6 fiskere fra Stralsund i Pommern sig ud at fiske. De så en stor flok fugle komme nordfra. Denne flok ændrede facon til en ring og derefter samledes den til en klump, der derefter ændrede sig, så den lignede et orlogsskib, der kom nordfra sammen med mange andre. Da disse havde sejlet lidt frem og tilbage, dukkede en anden stor orlogsflåde op fra vest med kurs mod den anden flåde, så det endte med en træfning, hvorfra der kom megen ild og røg. Noget efter kunne de kun se de to største skibe, det ene i nord det andet i vest.« På samme måde beskrives hvordan yderligere to flåder dukker op på himlen, og der udkæmpes en heftig kamp *»så intet kunne ses for røgen.«* Derefter *»så det ud som om det store skib fra vest trak sig tilbage med knækkede master og ødelagte sejl, og øverst på dækket stod en mørkklædt mand med sin hat under højre arm og venstre hånd i siden.«* Til sidst kom der fra himlen *»noget der lignede en tallerken, men på størrelse med en hatteskygge og med en farve som månen og fløj hen over omtalte bys største kirke.«* (5)

Her har vi en underlig blanding af gammelt og nyt. Der blev ofte i 15- og 1600-tallet rapporteret om gevaldige luftslag — hvorimod »den flyvende tallerken« tilhører vor tids myteverden.

— *fortsættes side 29*

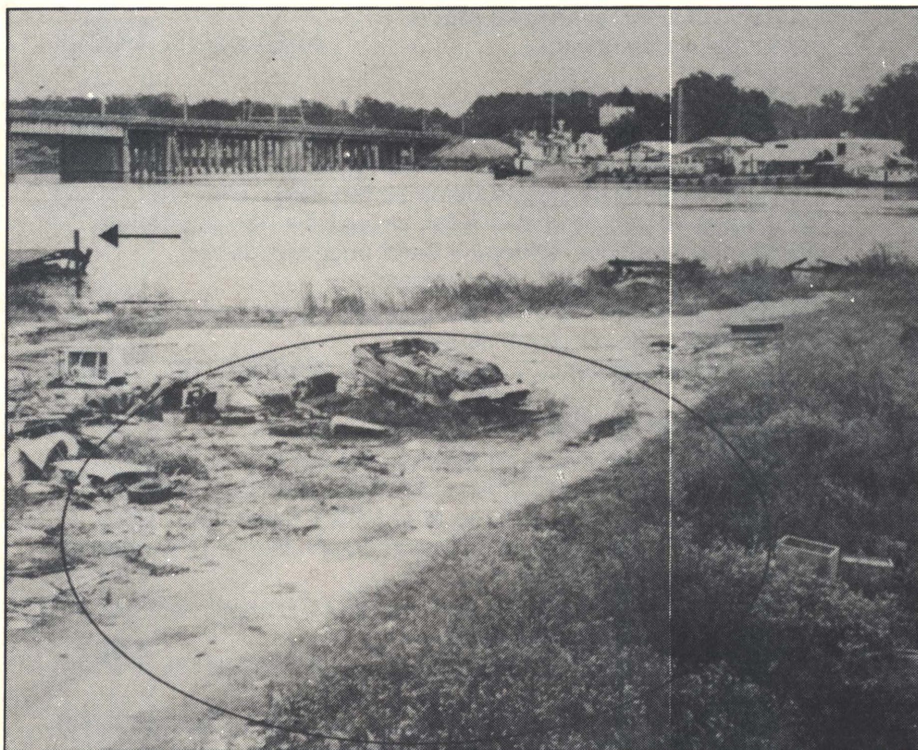
UFO-KLASSIKER

Pascagoula, 1973

Af Kim Møller Hansen

Calvin Parker, 19 år, og Charles Hickson, 45 år, begge skibsværftsarbejdere, sad på en mole og fiskede ved Pascagoula-flodens munding i Mississippi. Det var sent på dagen den 11. oktober 1973. Begge mænd hørte pludselig en summende lyd. De vendte sig om og så et stort, lysende og ovalt objekt, der lagde an til landing. Da objektet stod stille på jorden, kom tre væsner ud og ligesom svævede hen mod de to mænd. Hickson og Parker stirrede skrækslagne på væsnerne og overvejede at springe i floden — men blev siddende lammet af skræk. Parker besvimede af bare angst, og begge mænd blev båret ind i objektet af væsnerne.

Ombord i fartøjet blev Hickson lagt på en briks og undersøgt af et »øje-lignende« instrument. Medens undersøgelsen stod på, forlod væsnerne rummet, men Hickson lå som lammet, så flugt var umulig. Kort efter blev mændene ført ud af fartøjet og efterladt på flodbredden, hvor Hickson så fartøjet forsvinde på nattehimlen.

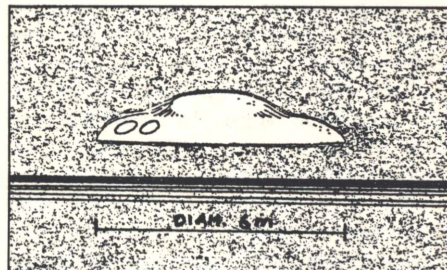

Landingsstedet ved Shavpeter skibsværftet i Pascagoula. Pilen viser molen hvorpå Hickson og Parker befandt sig.

I den følgende time overvejede mændene, hvad de skulle gøre. Skulle de gå til politiet og løbe risikoen for latterliggørelse? For at få styr på nerverne tog de et par gode mundfulde af whiskyen i Hicksons bil. De overvandt frygten og begav sig til redaktionskontoret på »Mississippi Daily Press«. Her var der imidlertid lukket, og så gik turen videre til sheriff-kontoret.

De to mænd fortalte deres fantastiske historie til betjentene Fred Diamond og Glen Ryder, og blev derefter efterladt i et værelse med en båndoptager kørende, hvilket de ikke var klar over. De tilbragte ventetiden med at diskutere, om man ville tro dem eller gøre dem til grin og snakkede desuden om selve oplevelsen. Den meget tydelige angst, som begge mændene viste, gjorde indtryk på betjentene.

Under interviewet på sheriff-kontoret understregede Hickson, at de overhovedet ikke ønskede sagen nævnt i medierne. — Næste dag var begge mænd verdensberømte! To kendte ufologer skulle interviewe dem, en sagfører ville hjælpe dem, og offentligheden ventede på deres beretning...

Vidnetegning af objektet.

Eksperterne ankommer...

Kl. 9 om morgenen den 12. oktober modtog APRO en telefonopringning fra Louis Daugherty, radioamatør og medlem af APRO's ledelse. Han gengav kort indholdet af en radioudsendelse der omtalte, at de to mænd var blevet bortført af mærkelige væsener ved Pascagoula, Mississippi, natten før.

Efter at have fået hovedtrækkene i historien fortalt, kontaktede APRO sheriff-kontoret i Pascagoula, og efter at have forsikret assistenten, som tog telefonen, at APRO ville foretage en videnskabelig undersøgelse af tilfældet, samtykkede han i at råde de to vidner til at samarbejde.

Det var først meningen at to af APRO's konsulenter skulle anmodes om at tage til Pascagoula — en ingeniør eller fysiker og en psykolog og at den sidstnævnte skulle anvende hypnose, så oplysninger, der var glemt eller fortrængt på grund af chock, evt. kunne opnås. To psykiatere og en psykolog blev spurgt, men alle var optaget på det pågældende tidspunkt. Derefter kontaktedes Dr. James A. Harder, APRO's konsulent på det ingeniørmæssige område, som også er en kvalificeret hypnotisør, og som i andre tilfælde ved nærobservationer af UFO'er havde anvendt denne teknik.

Heldigvis kunne dr. Harder tage afsted samme dag, og var ved 14.30-tiden på vej mod Pascagoula.

Senere på eftermiddagen modtog mr. Lorenzen, en af APRO's chefer, en opringning fra Dr. J. Allen Hynek, daværende chef for Lindheimer Observatoriet og Afdelingen for astronomi ved Northwestern University. Dr. Hynek ønskede at vide, om Pascagoula-sagen havde noget på sig. Mr. Lorenzen fortalte, at han mente at tilfældet fortjente en omhyggelig undersøgelse og at dr. Harder var på vej.

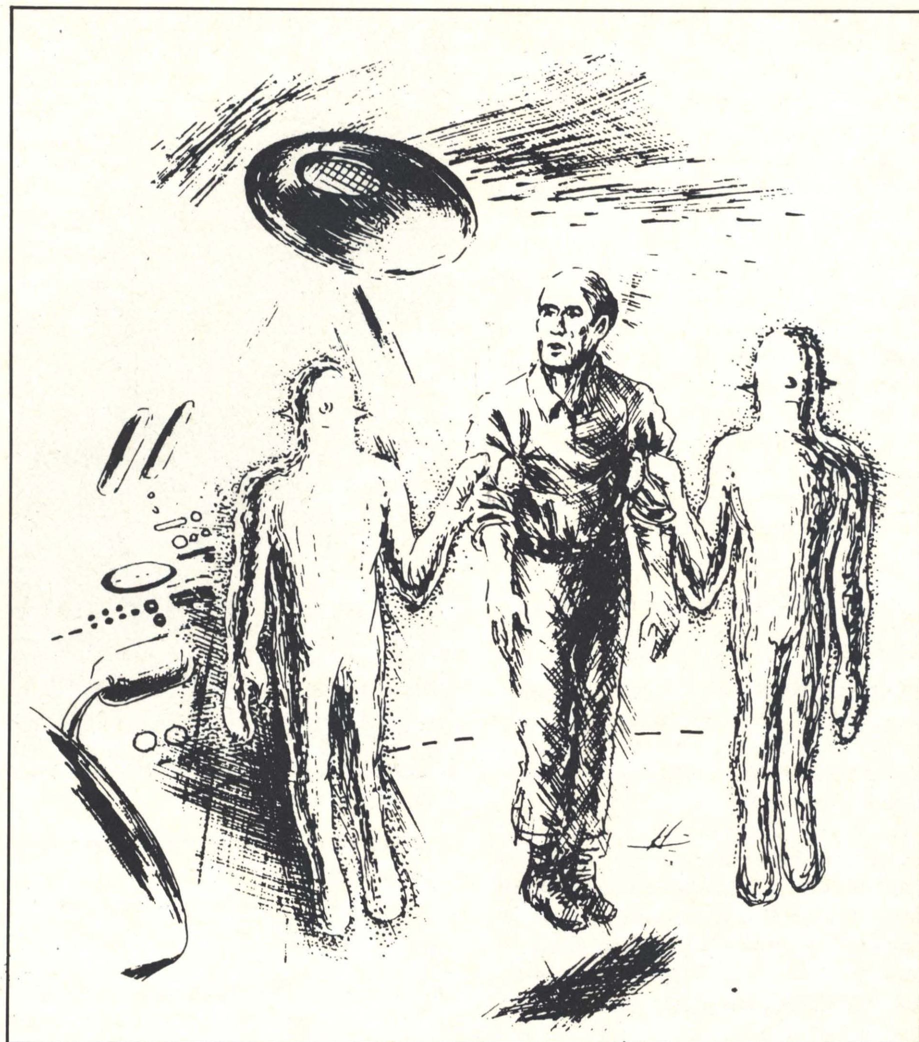
Lørdag morgen den 13. oktober interviewede dr. Harder de to hovedpersoner i sagen, Charles Hickson, 45 år, og Calvin Parker, 19 år. Dette interview bekræftede de hovedtræk som APRO havde fået fra sheriff Barney Mathis og assistent Glen Ryder, hvor sidstnævnte var den første, der havde talt med de to vidner efter deres oplevelse.

Dr. Harder gav følgende rapport, baseret på sine notater: »*Efter at være ankommet lørdag ved 10-tiden blev jeg bragt til kontorerne på J. Walker Skibsbygger Kompagni. Lægen Julius Bosco, advokaten Joe Colingo, ejeren af skibsværftet Jack Walker, sheriff Barney Mathis og detektiven Thomas Huntley var alle til stede. Mr. Colingo kom med nogle indledende bemærkninger om, at Hickson og Parker var ivrige efter at fortælle deres historie til videnskabsmændene og embedsmændene, men var meget trætte af at snakke med journalisterne. En del journalister var mødt op på dette tidspunkt.*

Charles Hickson og Calvin Parker blev derefter hentet ind af en af de opsynshavende på værftet (hvor begge vidner arbejder) for at tale med mig. Jeg præsenterede mig som en repræsentant for APRO. Til indledning fortalte jeg, at de var blandt det meget begrænsede antal personer, der havde haft en sådan oplevelse. Jeg spurgte dem, hvordan »væsenerne« så ud og fik en beskrivelse, der bl.a. indeholdt følgende: 1. ingen hals og ingen hjelm, 2. krabbelignende hænder med to fingre, begge lige store og på størrelse med en hånd.

Jeg spurgte ikke om noget af det, der tidligere havde været bragt i aviserne og foreslog, at vi lod de to mænd tage hjem for at hvile, og at vi genoptog samtalerne senere på dagen, når Dr. Hynek og De. Bridges, en psykiater, var til stede. Vi enedes om at starte igen ved 15.30-tiden. Før vi skiltes gav jeg gruppen et kort resumé af tidligere tilfælde (Hill, Villa Boas) og stillede yderligere et par spørgsmål. En yderligere kommentar var her: 3. en »spaltelignende mund«.

Da Dr. Harder interviewede advokaten Joe Colingo, sagde denne: »*Da jeg først mødte dem (Hickson og Parker), var de så rystede som jeg nogensinde har set to voksne mennesker. De var dødsens forskrækkede, faktisk i en nervøs chocktilstand. Det var tydeligt, at begge var bange og ikke var interesserede i offentlig omtale. Af dem begge og af skibsværftets ejer blev jeg anmodet om, at bringe dem til de relevante myndigheder, og om at afdæmpe journalisterne.*«

Ill.: Hal Crawford

Hypnose

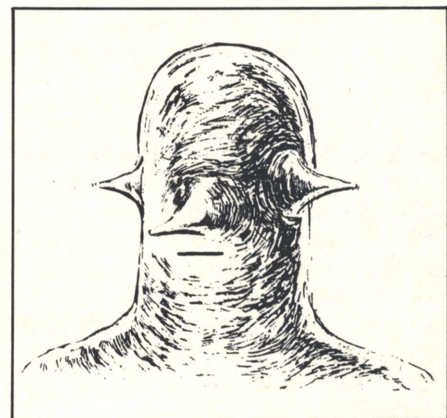
Under interviewet lørdag morgen den 13. fortalte Dr. Julius Bosco de to mænd, hvorledes hypnose kunne hjælpe dem til at få klarhed på tankerne, få dem til at huske bedre, og hvordan det måske også kunne hjælpe dem til at få bugt med den nervøsitet de følte. Dr. Harder tilføjede, at hypnosen muligvis kunne lette den hovedpine, som Hickson led af. Både Hickson og Parker var bange for at blive hypnotiseret, men efter at Dr. Bosco og en værftsarbejder som frivillige »ofre« om eftermiddagen havde demonstreret metoden, overtaltes Hickson til et forsøg. Harder hypnotiserede ham, men der opnåedes kun få yderligere oplysninger. Hickson blev dog på denne måde befriet for sin hovedpine.

Søndag morgen d. 14. oktober interviewede og hypnotiserede Harder igen de to mænd.

Presseudtalelser

Efter to dages krydsforhør udtalte Harder og Hynek sig til pressen. Omtalen blev stor, men unøjagtig, og gav hændelsen større troværdighed, end den fortjente.

Da journalister lørdag den 13. oktober interviewede Hynek, sagde denne: »*Dette drejer sig ikke om uligevægtige personer, de er ikke tossede*«. De følgende citater, der mange steder blev tillagt Hynek, skyldes i virkeligheden Harder: »*Der var ganske bestemt noget her, der ikke var jordisk... Hvor de kom fra og hvorfor de var her, kan man kun gisne om, men det faktum, at de er her (på denne planet) er sikkert over enhver tvivl.*«

Under et »Dick Cavett Show« lavede Tony Accuso denne tegning af Pascagoula-væsnet efter Hicksons anvisninger.

Harder sagde ligeledes, at Hickson og Parker havde været ude for en oplevelse, som de havde været totalt uforberedt på. Han sammenlignede deres oplevelse med den, en australsk urindbygger, der pludse-

lig står over for en jumbo-jet, har. Han sagde også at deres oplevelse »virkelig var ægte. Det var ikke nogen hallucination!« Det ville være så godt som umuligt for de to mænd at simulere deres følelser af rædsel, mens de var under hypnose. En journalist spurgte, om der var noget, der tydede på, at de mærkelige væsener fra en anden planet, hvis det var tilfældet, var fjendtlige? Hertil svarede Harder, at hvis en videnskabsmand tager en laboratoriemus op, vil det gøre musen rædselsslagen, hvad enten han har onde hensigter eller ej. Han afsluttede interviewet med at sige at *»de må være i besiddelse af en teknik langt forud for vor, der kan fremstille et fartøj, der kan flyve fantastisk hurtigt uden at brænde op... lad os håbe, at deres avancerede teknik ikke har været så destruktiv som vor egen.«*

Flyvevåbnets hemmelige rapport

Allerede dagen efter deres oplevelse, dvs. den 12. oktober 1973 blev Hickson og Parker bragt til Keesler Air Force Base i nærheden af Biloxi. Her blev de først undersøgt for bestråling uden at man påviste tegn herpå, og derefter blev de grundigt interviewet af militærpersonel.

En afskrift af interviewet blev aldrig offentliggjort, selv om man fra flyvevåbnets side havde lovet at sende en kopi til sheriffen i Jackson County. Nu har den amerikanske ufo-forening MUFON modtaget en kopi af afskriften via Ran Stanford fra Austin, Texas. Han havde fået kopien af faderen til en af de officerer, der deltog i interviewet.

I det følgende bringes det vigtigste fra afskriften, der af redaktionelle grunde er forkortet.

Det følgende er en afskrift af en rapport udført 12. oktober 1973 og med følgende civile deltagere:

Hr. Charles Hickson, 2722, Apt. 1, College Villa Apt., Pascagoula, MS.

Hr. Calvin Parker, Jr., samme adresse.

Følgende personer fra det offentlige deltog:

Oberstløjtnant Derrington, Sikkerhedspolitiet.

Oberst Amdall, Formand, Sundhedsstyrelsen.

Oberst Rudolph, Hospitalsstyrelsen.

Oberst Hanson, Veterinærkontrollen.

Oberstløjtnant Gibson, Administrator.

Major Winans, Mediciner.

Kaptajn Hoban, Sikkerhedspolitiet.

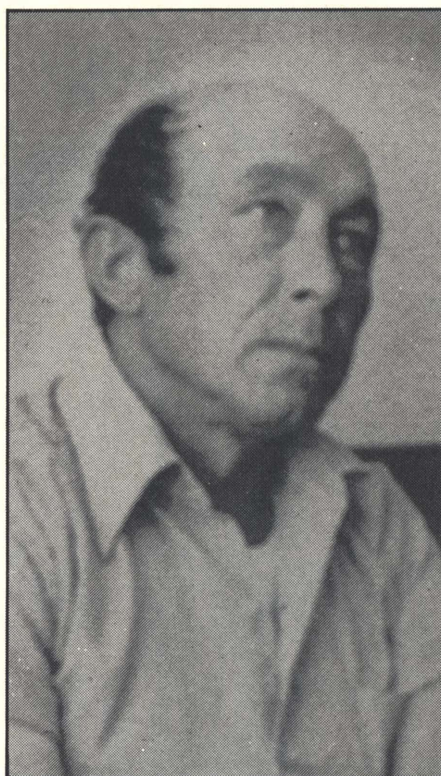
Sergent Russell, Sikkerhedspolitiet.

T.E. Huntley, Detektiv ved politiet i Jackson County, Pascagoula.

Joe Colingo, Advokat, Pascagoula.

Hickson og Parker erklærede samstemmende, at de begge var ansatte hos F.B. Walker & Sons i Pascagoula.

To andre personer, der rapporterede, at de havde set et objekt på omtrent samme tid, var:

Charles Hickson.

Raymond Broadus, embedsmand i kriminalforsorgen.

Larry, Larry's Standard Benzintank, Market & Hickway 90, Pascagoula.

Oberstløjtnant Derrington: *Jeg tror, at det er bedst, De med egne ord fortæller, hvad der er sket, så kan vi senere udspørge Dem om detaljer.*

Charles Hickson: *I aftes — jeg arbejder på værftet, og da jeg kom hjem, besluttede vi os til at tage ud at fiske. Men da tidevandet ikke passede, brugte vi ikke båden, men mente, vi kunne tage hen til — jeg ved ikke, hvor godt De kender det område, hvor kornkranen står — flodens vestlige bred ved værftet. Da vi havde fisket en tid uden held, sagde jeg til Calvin, som jeg var sammen med, at vi skulle gå lidt længere op mod værftet. Jeg har tidligere fisket der, og jeg synes, det er et godt sted. Vi havde ikke været der ret længe — vi sad bare der på bredden og fiskede — da vi pludselig hørte en lyd. Tja, det jeg først hørte, var en summen. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor jeg vendte mig om. Jeg tror, det var for at se, hvad det var. Det var et blåt lys — et virkeligt lys, et klart, blåt lys. Det kan være, det var violet eller noget i den retning. Det, jeg mener, er, at det var blåt, da jeg fik øje på det. Da jeg fik øje på lyset, var det som om det standsede. Jeg mener, det var omkring 8 til 10 m fra os, og jeg gjorde mig ingen tanker om det. Jeg var skrækslagen. Jeg var bange, og jeg kunne se, at det var han (Calvin) også. Det så ikke ud til at have en dør. Det så ud som om den ene ende åbnede sig. Der kom tre tingester ud af den — og de rørte ikke jorden — svævede bare, De ved, langsomt ca. en halv meter over jorden. Jeg troede ikke, hvad jeg så.*

Derrington: *De siger, at der kom tre tingester ud af den. Hvordan så disse tre tingester ud?*

Hickson: *På den afstand jeg så dem, er det svært at sige.*

Derrington: *Hvor stor var den svævende genstand?*

Hickson: *Den var ikke rund. Den virkede oval og var omkring 2,5 m bred, den var lidt længere, end den var bred og altså mere end 2,5 m. Da de kom hen til os, — en på hver side — mærkede jeg ikke noget særligt, da de rørte ved mig. Det forbløffede mig, at de bare sådan løftede mig.*

Derrington: *De blev løftet?*

Hickson: *Jeg var så bange, at jeg ikke så efter, hvad de gjorde ved ham — jeg fulgtes med. De bar mig gennem — jeg ved ikke, hvad det var — og så var vi inde i denne tingest — det er hvad jeg ved — jeg mærkede stadig intet. Det så ud som om hele rummet glødede. Jeg så ingen lamper — det glødede bare. Der var ingen stole eller andet at se. Jeg så ingen instrumenter, selv om jeg så ting, jeg ikke ved, hvad var. Der var noget derinde.*

Derrington: *På hvilken tid af dagen var det?*

Hickson: *Det var nat.*

Derrington: *Hvad var klokken?*

Hickson: *Ja, jeg ved ikke, hvad klokken var, da jeg ikke har et ur. Det var længe efter solnedgang.*

Derrington: *Længe efter solnedgang?*

Hickson: *Ja, jeg ved ikke — det kunne sammenlignes med et øje — men det var så stort som en kugle, men det fløj rundt om mig.*

Derrington: *Den tingest eller person, der hentede Dem, har De nogen fornemmelse af, hvad det var?*

Hickson: *Ja hr. Det lignede et menneskeligt væsen, men havde ingen hænder. Det havde gribekløer eller sådan noget.*

Derrington: *Kan De fortælle, om det så mere mekanisk ud end menneskeligt?*

Hickson: *Nej. Jeg ved ikke, om det så mere mekanisk ud end menneskeligt. De så for mig blege ud. Jeg husker især, at jeg så efter det, jeg mente, var deres fødder, men der var ingen tæer eller noget, der lignede tæer. De var næsten runde. Det så ud som om det, de havde på, sad meget tæt. Men jeg så intet tøj. Jeg ved ikke, om det var fordi, jeg var rædselsslagen, men jeg så ikke hår eller andre træk hos dem. Der hørtes en slags lyd fra en af dem. Det er svært at sige, hvilken lyd, det var, men fra de to andre — hørte jeg ikke en lyd. Inde i fartøjet hørte jeg ingen lyd.*

Derrington: *De nævnte tidligere, at der hørtes en lyd, da tingen nærmede sig.*

Hickson: *En summende lyd.*

Calvin Parker: *Jeg vendte mig, og der var den.*

Detektiv Huntley: *De sagde, der var øjne, en mund og en næse.*

Hickson: *Ja, men jeg ved ikke, om man*

kan kalde det en næse. Det var noget der sad på kroppen, og en genstand stak frem mellem øjnene, og det så ud, som om der var en åbning underneden og noget på siden, der kunne ligne ører, jeg ved det ikke.

Parker: *Da de tog fat i mig og førte mig mod skibet, mistede jeg bevidstheden, men det lignede et spøgelse. Det var lige som om, der kom noget gennem væggen der.*

Hickson: *Jeg tror ikke, jeg mistede bevidstheden, mens jeg var inde i det. Jeg tror det ikke. Jeg tror, jeg var ved fuld bevidsthed hele tiden.*

Derrington: *Hvor længe var De ombord?*

Hickson: *Jeg ved ikke, hvor længe vi var ombord. Der var ikke nogen følelse af, at noget bevægede sig, Jeg ved ikke, om vi bevægede os. Jeg ved det ikke. Da det hele var overstået, kunne vi ikke tro på det, og vi vidste, at det ville være svært at overbevise folk om, at det, vi havde set, var virkelighed, og vi tøvede lidt, før vi tog hen til Sheriffkontoret og fortalte om det. Jeg ville gerne have militæret indblandet. Jeg ønskede ingen publicity, og jeg ønskede ikke nyhedsmedierne indblandet, men efter at have tænkt over det, blev jeg klar over, at det var det, jeg skulle gøre.*

Derrington: *Hvor lang tid tror De, der gik fra begyndelsen, til De blev sluppet fri?*

Hickson: *Oh, der må være gået — det er svært at sige.*

Derrington: *Var det timer eller minutter?*

Hickson: *Det må have været en time eller deromkring. Det må have varet så længe, men det virkede som en evighed. Så vidt jeg ved, var jeg ved bevidsthed, men jeg følte intet, mens jeg var ombord — jeg havde ingen kræfter til at bevæge mig.*

Derrington: *Hvordan blev De sluppet fri?*

Hickson: *De bar mig fra borde, og jeg blev lagt på jorden lige udenfor. Jeg havde ingen smerter, og jeg følte mig normal. Så var fartøjet væk.*

Derrington: *Kan De huske, om De så Parker på noget tidspunkt?*

Hickson: *Jer erindrer ikke at have set ham, før jeg igen var udenfor.*

Derrington: *De så ham ikke ombord?*

Hickson: *Nej, det gjorde jeg ikke. Jeg erindrer ikke at have set ham ombord. Som jeg har sagt, var jeg rædselsslagen og sansede intet.*

Derrington: *Hvornår bemærkede De første gang Calvin?*

Hickson: *Jeg mener, at jeg så ham igen, da de havde båret mig ud. Han var hysterisk og så ud som om han var paralyseret, men kom dog pludselig til sig selv igen.*

Derrington til Parker: *Erindrer De noget om at blive båret ombord i fartøjet, før De mistede bevidstheden?*

Parker; *Jeg erindrer, de tog fat i mig og lige som med en stor magnet trak i mig. Jeg rørte ikke jorden — jeg nærmest svævede. Jeg husker intet. Jeg mistede bevidstheden. Jeg stod bare der, som om jeg var stivfrosset. Tilsidst kunne jeg dog bevæge mig lidt. Det var som en ond drøm. Jeg håbede, det blot var en ond drøm. Jeg fik ikke lukket et øje den nat.*

Charles Hickson på det sted, hvor han den 11. oktober 1973 blev bortført og undersøgt af væsner med kløer.

Derrington: *Kan de huske, at De blev båret ud?*

Parker: *Nej. Da jeg kom til mig selv var det »zzzp«, og fartøjet forsvandt.*

Derrington: *Talte I sammen om, hvad der var sket?*

Parker: *Jeg var ikke ved bevidsthed. Så jeg huskede intet.*

Hickson: *Vi talte om, hvad jeg havde oplevet. Vi talte lidt frem og tilbage for at finde ud af, hvad vi skulle gøre. Vi kørte hen til et cafeteria og talte og talte om det i næsten en time, før vi besluttede os til at køre hen til Sheriffkontoret.*

Derrington: *Fik I på et eller andet tidspunkt noget at drikke, noget, som nogen kunne have kommet noget i?*

Hickson: *Nej, for vi standsede ikke undervejs. Jeg havde nogle frosne rejer i fryseren, dem brugte vi som mading. Vi standsede ikke undervejs, men kørte lige ned til floden.*

Derrington: *Hvordan er forholdet mellem Jer?*

Hickson: *Han er blot en ven. Hans far og jeg var i sin tid derhjemme meget gode venner, næsten som brødre, og han har kun været her nogle få uger og arbejdet samme sted, hvor jeg arbejder...*

Derrington: *Hørte De andre lyde ud over den summende lyd, De før har omtalt?*

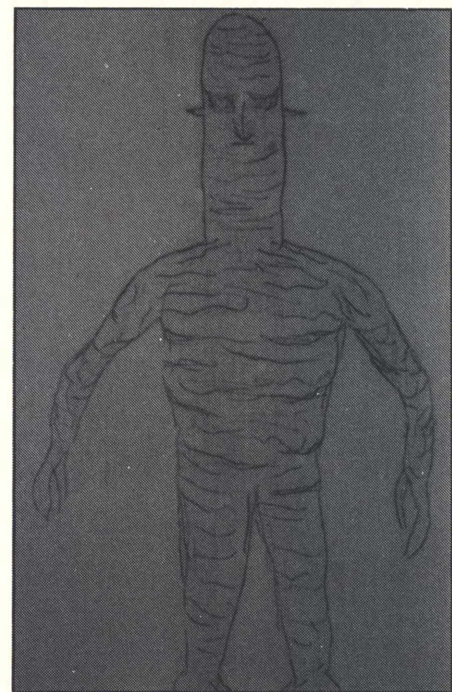
Hickson: *Den eneste lyd jeg hørte, var fra en af tingesterne. Det var ikke en lyd, jeg kan forklare.*

Parker: *Det var bare en »mmmm«.*

Derrington: *Noget støv eller...*

Hickson: *Nej. Jeg så intet støv eller andet.*

Parker: *Jeg ved ikke, hvordan man skal forklare det. Der var musestille, og pludselig hørte jeg lige som et »zzzp«, jeg vendte mig om, og det blå lys kom, og jeg blev paralyseret. De ved, ligesom hvis man opdager, man har trådt på en klapperslange.*

En tegning af et af de robotlignende væsner. Tegnet af Hickson's arbejdsgiver.

Tænk på, hvordan De ville føle det. Sådan følte jeg det. Jeg ville hellere have haft, det var en klapperslange.

Derrington: *Var der nogle aftryk på stedet efter det?*

Hickson: *Nej.*

Parker: *Noget andet. Fartøjet — det landede aldrig på jorden. Det forblev omkring en halv meter over den.*

Hickson: *Det befandt sig over jorden.*

Parker: *Tja, de rørte den faktisk ikke — jorden...*

Derrington: *Var der udstødning eller lignende?*

Hickson: *Jeg så det ikke. Hvis der var det, så jeg det ikke. Men som sagt, var jeg skrækslagen.*

Derrington: *Har De kendskab til, om der blev gjort nogle forsøg på at kommunikere med Dem?*

Hickson: *Kun med mindre det var — jeg tror ikke, det var et forsøg på at kommunikere med os. Jeg tror — jeg ved det ikke — at der kan have været kommunikation mellem de andre, men jeg hørte intet-*

Parker: *De opførte sig ikke, som om de ville os noget ondt.*

Hickson: *Så vidt jeg ved, gjorde de mig ikke noget.*

Parker: *De gjorde intet fysisk ved mig, men mentalt er det ved at ødelægge mig.*

Derrington: *Hvad med noget usædvanligt. Var der nogle mærkværdigheder ved objektet?*

Hickson: *Det så for mig ud, som om de vidste, hvad de gjorde, men de var — jeg ved ikke, hvad de forsøgte at finde ud af, men de forsøgte at finde ud af noget om os, fordi — som De ved — de gjorde, det de gjorde, men jeg ved ikke, hvad de gjorde. Men bortset fra det, så det ud til, de vidste, hvad de gjorde...*

Derrington: *Tilbage til Deres beskrivelse af objektet. De sagde, det var omkring 2,5 meter i diameter og omkring —*

Hickson: *Det var blot et gæt. Jeg mener, jeg har fortalt, at det ikke giver nok plads indvendig til, de kunne have — så meget kunne der ikke have været derinde.*

Derrington: *Var der noget, der lignede vinger eller andet, der stak frem fra fartøjet?*

Hickson: *Nej. Jeg så intet.*

Parker: *Jeg kan tegne en skitse af fartøjet — som De ved kun det ydre. Angående det indvendige kan jeg ikke.*

Hickson: *Det var ikke rundt, det var nærmest aflangt, eller noget i den retning. Det var ikke rigtig rundt.*

Derrington: *Hørte De på noget tidspunkt lyden fra en motor?*

Hickson: *Det eneste, jeg hørte, var den summende lyd.*

Derrington: *Summede det hele tiden eller kun, når det bevægede sig?*

Hickson: *Nej, kun når det bevægede sig. Indvendig hørte jeg ingen lyde fra fartøjet, eller hvad det nu var. Jeg hørte ingen lyde fra det, mens jeg var ombord.*

Derrington: *Hvor høje var disse tingester omtrentlig?*

Hickson: *Tja, det er svært at fortælle noget om det hele. Det må — det var højt nok, for da vi gik ombord, stødte vi ikke på noget.*

Derrington: *Jeg mener tingesterne.*

Hickson: *Jeg har på et tidspunkt sagt, at de var omkring 1,5 m høje.*

Parker: *De ved selvfølgelig godt, at de ikke rørte jorden, hvilket gjorde dem højere end os. Som De ved, — indtil de kom over mod os.*

Hickson: *Når man er så skræmt, er det svært at komme med en god beskrivelse af noget som helst.*

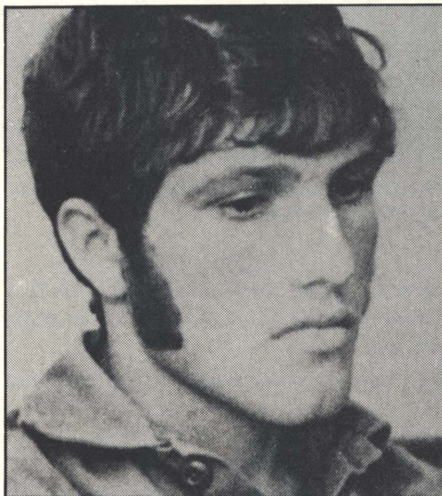
Derrington: *De talte om, at de bevægede sig. Bevægede de sig ved hjælp af ben eller —*

Parker: *Svævede.*

Hickson: *Fløj bare.*

Parker: *Som om der ingen tyngdekraft var.*

Hickson: *Jeg så ikke deres ben bevæge sig, men jeg så, hvad jeg gætter på, var deres*

Calvin Parker.

arme, bevæge sig — jeg gætter på, det var arme, de bevægede, da de løftede rundt på mig.

Parker: *Og det lignede en krebs eller en krabbe.*

Derrington: *Var der noget fastgjort til det, f.eks. en rygsæk eller lignende?*

Hickson: *Jeg så ikke noget sådant, kun tingesten, det var alt.*

Derrington: *Kun tingestens legeme og den havde ingen tøj på eller måske noget, der blot sad meget tæt?*

Hickson: *Ja.*

. . .

Derrington: *Havde fartøjet vinduer?*

Hickson: *Jeg lagde ikke mærke til noget, da jeg var ombord. Jeg ved det ikke...*

Derrington: *Steg det lodret?*

Parker: *Nej. Det forsvandt bare... »zzzp« og så var det væk.*

Hickson: *Og jeg ved faktisk ikke, hvordan det kom hertil.*

Major Winans: *Så det ud til at være plastik, eller transparent, eller så det ud til at være af et massivt materiale?*

Hickson: *Det glødede, og jeg kan ikke sige, om det var massivt eller transparent. Jeg kan ikke give Dem nogle detaljer, for jeg ved det ikke.*

Winans: *Glødede det fra den indvendige eller udvendige side?*

Hickson: *Det glødede — det var blåligt udvendig, og indvendig var det ligesom — De ved, som lys.*

Winans: *Lige som dette rum her med fluorescerende lys? Samme farve?*

Hickson: *Ja, men der var ingen pærer eller lysstofrør eller andet.*

Winans: *Følte De, det var den samme temperatur, eller følte De, der var varmt.*

Hickson: *Det havde jeg overhovedet ingen fornemmelse af.*

Amdall: *Følte De det, som om De kunne have bevæget Dem?*

Hickson: *Jeg kunne ikke bevæge mig.*

Derrington: *Hvad skete der, mens De var ombord?*

Hickson: *Tja, så — som jeg sagde før, havde de noget — jeg mener stadig, der var et øje — men jeg ved, det ikke var et øje — men, det cirklede rundt om mig — rundt om mig — og de kunne gøre med mig, hvad de ønskede — anbringe mig på ryggen eller siden.*

Derrington: *Dette øje holdt øje med Dem — De var under konstant opsyn af dette øje, mens De var ombord?*

Hickson: *Ja. Jeg så et øje. Jeg mener det dog ikke i den betydning. Tja, når noget ser på en på den måde, som det gjorde, ville De nok også mene, det var en slags øje. Det lignede ikke et kamera eller lignende.*

Huntley: *Da De blev strakt ud — jeg mener, De fortalte, De blev strakt ud. Er det ikke korrekt?*

Hickson: *På et tidspunkt, ja.*

Huntley: *Sagde De — fortalte De os ikke, at de bevægede et lys hen over Dem — frem og tilbage over hele Deres krop?*

Hickson: *Genstanden bevægede sig om bag mig, over mig og over alt omkring mig.*

...

Derrington: *Da De kom til Dem selv, hvad var det første, De gjorde? Efter De havde forladt dette område?*

Hickson: *Tja, vi tog over — vi bor i Gautier. Vi stoppede derovre ved — tæt ved Li'l General Curb Market og talte længe om det igen.*

Derrington: *Hvad var klokken nu?*

Hickson: *Åh, den må have været —!! Den var vel omkring 22 eller 23 eller der omkring.*

Huntley: *De trådte ind på Sheriffkontoret omkring, jeg tror, 23.18...*

Amdall: *Har nogen af jer taget medicin eller nogen form for narkotika?*

Hickson: *Nej.*

Parker: *Nej, det har jeg ikke.*

Derrington: *Hvad med alkohol?*

Parker: *Jeg drikker ikke.*

Hickson: *Tja, jeg tager en drink i ny og næ, og efter det, der skete i aftes — efter at jeg havde forladt Sheriffkontoret, tog jeg hjem og tog en drink i et forsøg på at slappe af, men det hjalp nu ikke noget. Ja, jeg tager en drink i ny og næ.*

Derrington: *Men De havde ikke drukket noget, før dette fandt sted?*

Hickson: *Nej.*

Winans: *Hvordan har De fået det mærke, der er på spidsen af Deres lillefinger?*

Hickson: *Det er en vable, De ved — fra varmt stål. Det har overhovedet ingen forbindelse med det skete.*

Huntley: *Calvin havde et par små hudafskrabninger på den højre arm. Da han nævnte noget om en klo, og jeg bemærkede, at han sagde noget om, at han blev grebet i begge arme, bemærkede jeg, at der var en lille skramme på begge arme.*

Hickson: *Tja, jeg kunne ikke finde nogle skrammer på mig selv. Der er ingen mærker og jeg — jeg kan ikke finde nogen på mig selv.*

Parker: *Jeg mærkede intet til tingesten. Man kunne overhovedet intet mærke. Det er et under, at jeg overhovedet ikke kom til skade.*

Advokat Colingo: *Jeg kan tilføje følgende. Ikke om denne beretning, men på samme tidspunkt, blev dette objekt set af andre, som også er kritiske — ja af embedsmænd. En af dem var Broadus. Han aflagde igen beretning hos politiet i morges, og de tog ud til motorvejen og undersøgte området. Man kan se det fra motorvejen lige over broen. De så objektet i tre minutter. Og tidspunktet stemmer.*

Huntley: *Og deres beskrivelse og alt. De beskrev endog de blå lys og alt andet.*

Hanson: *Var det et mørkeblåt lys, eller et lyseblåt?*

Hickson: *Det var bare en gløden... Jeg ved det ikke.*

Oberst Rudolfph: *Havde de haft mulighed for at høre båndet, før de rapporterede dette?*

Huntley: *Ja.*

Colingo: *Åh, de har hørt det nu. Mener De, de vidste det?*

Huntley: *Ja. Båndet — jeg optog båndet eller de gjorde, i aftes. Jeg afspillede det.*

Rudolph: *Før de aflagde beretning?*

Colingo: *Kom Broadus først og aflagde beretning, og kom disse mænd så bagefter?*

Huntley: *Jeg husker det ikke. Jeg er nødt til at spørge chefen om det. Men jeg ved, at de hørte det bånd vi optog i aftes, eller de optog det.*

Rudolph: *Det var efter, at de havde aflagt beretning?*

Huntley: *Helt korrekt. Og da sagde de: »Det er vel nok morsomt, for det er den samme ting, som vi så. Vi så et blåt lys.« Hr. Broadus er faktisk en kristen mand, og han sagde, at han havde været i kirke ovre i Gautier.*

Colingo: *Hvis Broadus siger, han så den — så så han den. Det betyder, at han er en af den slags mennesker. Angående den anden mand, ved jeg ikke, hvem De taler om...*

Polygraph-test

Den 31. oktober 1973 meddelte telegram-

Dr. James Harder (tv.) og Dr. J. Allen Hynek interviewer her de to mænd, som hævdede, at de var blevet bortført af tre fremmede væsner under en fisketur.

bureauet UPI, at Hickson havde gennemgået en såkaldt »løgnedetektor-test«, og at prøven bekræftede, at han talte sandt. Denne pressemeddelelse har overbevist mange mennesker om, at de to mænd virkelig blev bortført til et ufo. Men der er imidlertid flere svage punkter ved denne test. Prøven varede 2½ time og blev foretaget den 30. oktober hos Pendleton Detectives, Inc. i New Orleans, Louisiana, af en mand ved navn Scott Glasgow.

Ufo-skeptikeren Philip Klass har undersøgt Glasgows kvalifikationer og erfaret, at han ikke havde gennemført sin uddannelse og ikke var kompetent til at gennemføre en polygraph-test.

Iøvrigt kan en løgnedetektor ikke bevise, at en begivenhed har fundet sted. Den viser kun, om den person, der testes, tror den fandt sted. Hvis en person selv tror, at han er Albert Einstein, vil han kunne klare en løgnedetektor-test positivt.

Endelig er en løgnedetektor ikke 100% sikker. Den kan snydes på flere måder. Hvis den virkelig var fejlfri, kunne skyldsspørgsmålet i retssalene jo altid afgøres med en løgnedetektor — en nem måde at gøre domstolene arbejdsløse på!

Flere dunkle punkter

I oktober 1975 blev der afholdt en ufo-konference i Fort Smith, Arkansas. Hickson blev inviteret som taler og ville få betalt rejsen, såfremt han var villig til at gennemgå en ny polygraph-test, denne gang foretaget af anerkendt polygraph-tester med 17 års erfaring. Testen skulle foretages på politistationen i Fort Smith. Hickson indvilligede, men sprang fra i sidste øjeblik. Han udtalte, at hans sagfører havde rådet ham til at lade være, da en sådan ny test måske kunne skade salget af hans bog og hans foredragsvirksomhed. Hickson er blevet omtalt som en ærlig og troværdig person. Philip Klass, der ikke lægger fingrene imellem, når et ufo-vidnes mindre pæne sider skal undersøges, har erfaret, at Hickson den 20. november 1972 blev fyret fra Ingalls Shipyards, fordi han havde bedraget sine underordnede økonomisk.

Under et TV-show, hvor både Hickson og Parker var gæster, fortalte Hickson, at det skarpe lys i ufoets indre havde givet ham en øjenskade. Denne skade havde han ikke tidligere nævnt, hverken for Harder og Hynek eller folkene på Keesler Air Force Base.

Observationstidspunktet og objektets størrelse skiftede også, for hver gang Hickson genfortalte hændelsen. I begyndelsen var episoden sket kl. 19, senere var det mellem kl. 20 og 21 for til sidst at være omkring kl. 21. Objektet var i den første version 3 meter i diameter, senere 6 meter og til sidst omkring 10 meter.

Det påståede landingssted ligger kun nogle få hundrede meter fra den stærkt trafikerede Hovedvej 90. Hvis et lysende objekt er landet ved flodbredden skulle man mene, at adskillige bilister ville opdage det. Ingen har til dato meldt sig. Af afskriften fra interviewet på Keesler AFB fremgår det dog, at to andre personer mener de har set noget uforklarligt den pågældende aften. Udsagnene i afskriften er imidlertid så vage, at man ikke kan bruge dem til noget.

Under Dr. Harders interview med Hickson og Parker lavede han (sandsynligvis for at vinde mændenes fortrolighed og »tø« dem op) en utilgivelig brøler. Han fortalte dem om lignende bortførelsestilfælde (Hill, Boas), hvilket meget vel kan have påvirket deres beretning til Harder og de senere versioner af deres oplevelse.

En af de udvalgte

Kontaktpersonerne George Adamski og Daniel Fry har fået selskab af Charles Hickson. I 1982 afholdt han i sit hjem en pressekonference, hvor mange interessante ting kom for dagen. Arbejdskammeraten Calvin Parker har fået sit liv ødelagt af hændelsen. Lige efter hændelsen fik han et nervøst sammenbrud, men er nu gift og bosat i Texas. Han fik et nyt sammenbrud, da de fremmede prøvede at få fat i ham igen.

Hickson fortalte, at han selv er en af de 12 »udvalgte« på Jorden. Han har været i kontakt med nogen få af de 12, men ikke alle disse 12 er endnu udvalgt af de fremmede. Siden oktobernatten i 1973 har Hickson ofte været i mental kontakt med de fremmede væsner, og i tre andre tilfælde har han været i fysisk kontakt. Om det budskab, som han har modtaget, siger Hickson:

»Væsner fra en anden planet vil ændre denne planets selvødelæggende kurs næste år — de vil komme ned med stor kraft. Vi vil få noget at se, som jeg ikke engang kan fatte. Der vil komme en mærkelig kraft eller energi, der vil påvirke vore sind og aflede vores interesse for krig — ved slutningen af næste år (dvs. 1983) vil vi ikke kunne kende verden igen... Det sidste kapitel er ikke skrevet. Det eneste som kan hjælpe os er nogen fra en anden verden... Mod slutningen af 1983 vil vi være blødgjort... De vil komme ned for at se, hvad de har udrettet... Vi vil leve i en anden verden næste år, bare vent og se!«

Hicksons budskab er der ikke noget nyt i. Katastrofe-temaet har været kendt i århundreder og rendyrkes jo bl.a. i science-fiction litteraturen. Hicksons dramatiske forudsigelse har fået samme skæbne, som de fleste andre profetier: den gik ikke i opfyldelse.

Pascagoula-sagen har et forløb, som efterhånden er velkendt. Det er en ægte klassiker, og den bliver ofte støvet af, når skeptikere skal overbevises om ufoernes eksistens. I begejstringen glemmes ofte sagens dunkle punkter, men når de tages med — og det SKAL de naturligvis — står vi tilbage med en højst tvivlsom affære, som bør arkiveres i skuffen mærket »svindel«. ☐

Kilder:

1) UFO-NYT 6/73 og 1/74.
2) UFO 2/83.
3) MUFON UFO Journal nr. 195, 1984. Oversat af Flemming Rasmussen.
4) »UFOs Explained«, Philip J. Klass, Vintage Books, New York 1976.
5) »Beyond Earth: Man's Contact with UFOs«, Ralph Blum, Bantam Books, New York 1974.
6) »UFOs A Pictorial History from Antiquity to the Present«, David C. Knight, McCraw-Hill, New York 1979.
7) »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, Doubleday & Co, New York 1980.

ASTRONOMI

Planeter omkring andre stjerner

Ved Tommy Christensen

Der har i adskillige år været en diskussion blandt astronomer om, hvorvidt der findes planeter omkring andre stjerner end Solen. Det ser nu ud til, at de mange anstrengelser for direkte at påvise fjerne solsystemer endelig har givet resultat. Det betyder bl.a., at spørgsmålet om liv i universet har fået en mere konkret baggrund.

Opdagelsen

En gruppe astronomer fra Arizona havde i 1982 startet et omfattende program, som skulle give bedre observationer af de nærmeste stjerner. De brugte en metode, der kaldes infrarød plet interferometri. Det er en ret indviklet proces, men fidusen består i, at den stjerne der skal studeres, bliver scannet i to retninger, og der opnås en yderst fin opløsning.

Astronomerne undersøgte stjernerne i infrarødt lys, fordi en extrasolar planet forventes at være temmelig kold, og den vil derfor hovedsagelig udstråle lys i den infrarøde del af spektret.

I juli 1983 kunne Robert S. Harrington og hans kolleger på US Naval Observatoriet oplyse, at der havde opbygget sig bevis for, at der befandt sig et ikke stellart objekt omkring en stjerne. Denne stjerne kaldes Van Biesbroeck 8, og den ligger i konstellationen Ophiuchus i en afstand af 21 lysår. Man kunne ikke nærmere bestemme objektets natur, og det blev kaldt VB 8 B, hvor B er betegnelsen for den anden komponent i et dobbeltstjerne-system.

Donald W. McCarthy og Frank J. Low fra Arizona Universitetet fik således til opgave, sammen med Ronald G. Probst på Kitt Peak National Observatoriet, at undersøge objektet med bedre udstyr. Kort efter kunne de bekræfte objektets eksistens, men de måtte samtidig komme med en lidt skuffende meddelelse.

Hvad er det?

Der synes ikke at være nogen bestemt linie, der adskiller stjerner fra planeter. Jupiter og Saturn udstråler faktisk lys og varme ud over den energi, de modtager fra Solen. Vi kan derfor egentlig godt kalde disse gasplaneter for kolde dværgstjerner. De mangler mere masse, før de kan starte de nukleare reaktioner, der kendetegner »normale stjerner«.

VB 8 B er ikke en planet som Jorden eller Venus. Det er nærmere en kold dværgstjerne, og den benævnes helt officielt en brun dværg. VB 8 B har en masse, der er 10 gange Jupiters, men den er en anelse mindre i størrelse.

Objektet kan altså godt betragtes som en overvægtig planet af Jupiter-typen. Harrington er tilfreds med betegnelsen brun dværg. Navnet IR dværg er nu på tale, idet disse objekter ikke er brune, men mørkt orange, og den infrarøde udstråling er mere karakteristisk. McCarthy er enig med Harrington, men synes, at denne opdagelse måske bør føre til en udvidelse af gasgigantbegrebet.

VB 8 B blev observeret fra maj til juli 1984 med Kitt Peaks 4 meter reflektorteleskop og Steward Observatoriets 2,3 meter reflektor-teleskop. Ved bølgelængderne 1,6 og 2,2 micron blev VB 8 tydeligt opløst i to komponenter, og astronomerne har udregnet, at den virkelige afstand mellem stjernen og den brune dværg er 6 astronomiske enheder. En astronomisk enhed er afstanden mellem Jorden og Solen eller 150 millioner km. Til sammenligning kan det nævnes, at Jupiter kredser 5 AE fra Solen.

VB 8 B's natur

Nu hvor planeten er blevet iagttaget direkte, er det muligt at bestemme mange af objektets fysiske karakteristika. Dens lysstyrke er blot 3/100.000 af Solens. VB 8 B's overfladetemperatur er omkring 1400° Kelvin, hvilket svarer til 1100° Celsius. Her kan vi virkelig få et indtryk af, at det på ingen måde er en ganske almindelig planet, der her er tale om. En lille »sand« stjerne ville imidlertid have en temperatur på mindst 2750° Kelvin. VB 8 B er betydeligt koldere og svagere lysende.

McCarthy og hans kolleger fastslår således, at de nuværende interferometriske målinger kan udnævne VB 8 B som den første direkte opdagelse af en extrasolar planet.

VB 8 er en del af en lille hob stjerner, der har en fælles bevægelse gennem universet. Alderen af denne gruppe stjerner har astronomerne endnu ikke været i stand til at bedømme med sikkerhed, hvilket er yderst uheldigt. VB 8 B er nemlig noget lysere end det teoretiske arbejde har forudsagt. Det kan være, at planeten er et relativt ungt objekt, der stadig er i en fase med hastig afkøling. På den anden side: hvis planeten er ældre end 1 milliard år, må der findes en indre energikilde for at de observerede data kan stemme.

Der er, som vi kan se af ovenstående, endnu lang vej igen, før astronomerne kan fremsætte bedre oplysninger om dette spændende objekt.

VB 10 B — En rigtig planet?

Om muligt mere spændende er et andet objekt, der kredser om en stjerne, der kaldes Van Biesbroeck 10. Harringtons gruppe har fundet, at massen af denne planet er mindre end VB 8 B's og altså mere i nærheden af Jupiters. Interessant nok har McCarthy ikke været i stand til at opløse VB 10 i to komponenter. Den formodede planet er ikke iagttaget direkte, men derimod konstateret ved præcise målinger af stjernens bevægelse.

Jupiter ville være usynlig med den nuværende infrarød plet interferometri, hvis den var placeret 5 AE fra VB 10. Chancerne for, at noget i retning af de planeter vi kender i vort solsystem er involveret omkring VB 10, er dermed øget betydeligt. Vi kan så håbe på, at det store Hubble Rumteleskop eller en udvikling af den teknik, der ligger bag interferometrien, vil give os positive resultater i løbet af de næste par år.
18616

Opdagelsen af en såkaldt terrestrisk planet, som Venus, Mars eller måske endda Jorden, vil helt givet sætte meget dybe spor i den for tiden heftige debat om liv i universet. Der er nu sket væsentlige fremskridt med opdagelsen af VB 8 B og de store bånd af støvpartikler, der findes om bl.a. Vega og Beta Pictoris. Til trods for, at der måske ikke kan forekomme liv på de omtalte kloder, har vi i dag ikke udelukkende ét solsystem og dets planeter at gå ud fra. Det er et stort skridt i den rigtige retning. □

Kilde:
Sky & Telescope 2-85.

SPØRG SUFOI

BREVKASSE

Breve sendes direkte til redaktør Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Er der et emne, vi har forsømt i UFO-NYT? Har du et uløst mysterium? Er der en beretning du gerne vil høre mere om? Så skriv til SUFOI.

UFO i »Dødens Gab«?

Efter at have læst UFO-NYT 1/83 »UFOer på film« kunne jeg godt tænke mig, om De ville undersøge en ting for mig.

Efter at have set Steven Spielbergs film »Dødens Gab 1«, har jeg lagt mærke til, at der på et tidspunkt i filmen kommer en lysende genstand hen over himlen. Nærmere bestemt: Fiskeskipperen, hajeksperten og politiinspektøren er ude på havet på jagt efter hajen. Det er kort efter et angreb på hajen, at man ser et billede af båden på vandet i den mørke nat. Pludselig fra venstre side kommer det lysende objekt, som bevæger sig ind mod højre, skråt opad og forsvinder bag en sky. Jeg håber, De har en løsning og lader mig det vide.

Finn Olsen, 4390 Vipperød.

Svar:

Vi har ikke tidligere været opmærksom på, at der i denne Spielberg-film kunne være ting af mere speciel interesse for os. Jeg har ikke selv personligt set denne film, så jeg har ikke på nuværende tidspunkt noget kvalificeret gæt på, hvad det lysende objekt kan være forårsaget af.

Din henvendelse er gået videre til vor Fotoafdeling og vor Efterforskningsafdeling i kopi, så man dér kan være opmærksom på fænomenet, hvis man får lejlighed til på et eller andet tidspunkt at se filmen lidt nøjere an.

Umiddelbart vil jeg dog være noget skeptisk m.h.t. den UFO-mæssige tilknytning. Instruktøren Steven Spielberg har jo lavet E.T. og den lige så kendte Nærkontakt af 3. grad. Sidstnævnte var bl.a. »inspireret« af indholdet af rapportarkiverne i CUFOS — Center for UFO Studies i USA, ligesom CUFOS' leder astronomen J. Allen Hynek medvirkede i en lille statistrolle.

Da Steven Spielberg var i Danmark, havde SUFOI's formand samt flere medlemmer af UFO-Nyts redaktion lejlighed til en længere samtale med Spielberg. Denne samtale har tidligere været refereret i UFO-NYT. Det ville jo have været et virkeligt scoop, hvis Spielberg i sin forr. film kunne præstere en ægte UFO-optagelse, og derfor ville det være oplagt at anvende denne optagelse også i Nærkontakt-filmen under en eller anden form. Heller ikke har Spielberg på noget tidspunkt omtalt denne specielle scene fra Dødens Gab 1.

Men hvis vi på et eller andet tidspunkt får mulighed for at komme nærmere i sagen, skal vi nok lade høre fra os.

Ole Henningsen.

Hvad har dyremishandling med ufoer at gøre?

Jeg læste med interesse artiklen »De indviedes indgriben« i UFO-NYT nr. 6/85. Artiklen var bl.a. illustreret med to fotos af døde dyr, og der nævnes, at nogen måske manipulerer med os ved at fabrikere UFO-rapporter og beslægtede historier, bl.a. terrorelementer, som lemlæstelse af kvæg.

Jeg har svært ved at se, hvad disse dyremishandlinger har med UFOer at gøre. Jeg har ikke tidligere hørt om dette emne og vil derfor være glad for en kort orientering.

Christian Mogensen, 7400 Herning

Svar:

Dyre-skamferingerne ser ud til at være et specielt nordamerikansk fænomen. Fra 1967 og op gennem 1970erne kom der en mængde rapporter om kvægnedslagtninger fra staten Colorado og de omkringliggende stater, ja, endda fra Canada. Over 10.000 dyr, hovedsagelig køer, led øjensynlig en bizar død og havde sår, der tydede på, at de havde gennemgået en fom for »kirurgisk« undersøgelse. Nogle af disse nedslagtninger blev sat i forbindelse med mystiske helikoptere eller ufoer.

Jacques Vallee har i sin bog »Messengers of Deception« et fyldigt kapitel om kvægnedslagtningerne, og i 1984 udkom en bog, der kun beskæftiger sig med disse ting. Bogen er skrevet af Daniel Kagan og Evan Summers og hedder »Mute Evidence«.

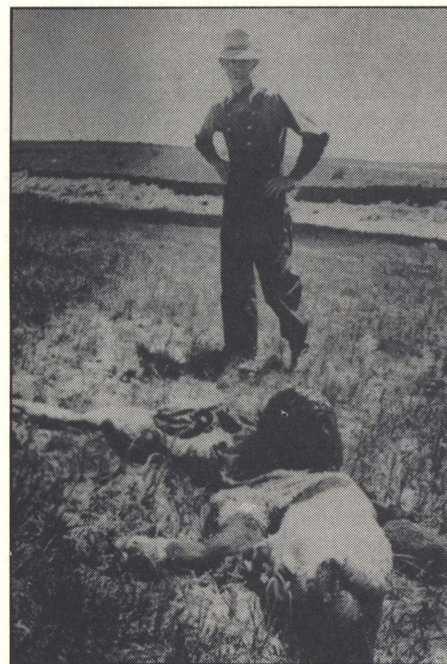

Foto: UPI.

Landmanden Reuben Olson står her ved en kalv, som ligger lemlæstet på hans ejendom nær Kiowa, Colorado, i august 1975.

Berle Lewis, som står i midten, peger ned på hendes hest Snippy, der den 15. september 1967 blev fundet død nær Alamosa i Colorado. Duane Martin tester Snippy for radioaktivitet. Snippys skelet er nu udstillet i en keramikbutik i Alamosa.

Foto: UPI

Efter en grundig gennemgang på 502 sider konkluderer de to forfattere, at:

— De rapporterede nedslagtninger skyldes kvægrøvere eller andre naturlige foreteelser.

— Mange af beretningerne kom fra sensationelle reportager i aviser og TV,og en del kom fra personer, som fordrejede kendsgerningerne. F.eks. påstod en sherif, at en død ko var blevet fundet i et træ (hvor den måtte være anbragt af et ufo eller fly). Den blev faktisk fundet under et træ, hvor den hæjst sandsynlig var blevet dræbt af et lyn.

— Nogle få af kreaturerne kan være slagtet af folk, som er blevet påvirket af presseomtalen, og nogle få andre kan være et resultat af »kult«-aktiviteter.

— Der var simpelthen ikke bevis på at nogle af de andre »teorier« kunne være rigtige, dvs. forsøg med kemiske våben, stråling eller forurening, psykologiske våben eller andre »hemmelige forsøg«.

— Når alt kommer til alt, viste »nedslagtningsbølgen«, hvad en kraftig mediedækning kombineret med nogle teorier, som mange mennesker gerne ville tro, kan sætte i gang, selv om der aldrig blev fundet den mindste antydning af, at begivenhederne har fundet sted.

Ifølge Kagan & Summers er det store antal nedslagtede dyr også overdrevet.

Det skal retfærdigvis nævnes, at ikke alle ufologer er enige i ovenstående konklusioner. Den amerikanske forfatter, John A. Keel, har også undersøgt denne sag grundigt, og er nået til helt andre resultater.

Rapporterne om de nedslagtede dyr har mange fællestræk med ufo-rapporter og alene af den grund er de relevante at beskæftige sig med. Er de to sider af samme sag, som Jacques Vallee påstår? Eller har de en naturlig forklaring? Hvis det sidste er tilfældet, kan rapporterne i det mindste give os en masse viden om menneskets psykologi.

Kim Møller Hansen

SUFOIs svarpanel består af:

Henrik Klinge Pedersen,
UFO-NYTs redaktør:
UFO-NYTs redaktionelle linie.

Torben Birkeholm,
SUFOIs formand, rapportarkiv:
Danske rapporter, rapportoptagerkurser.

Per Andersen,
Næstformand, datakonsulent:
Internationalt samarbejde, UFODATA.

Jørgen Bengtvig,
næstformand, arkivar:
SUFOIs organisatoriske opbygning.

Kim Møller Hansen,
Fotoafdelingen, redaktionsmedlem:
Fotosager, UFO-klassikere.

Ole Henningsen,
redaktionsmedlem:
UFO-sagens historie.

Ole J. Knudsen,
SUFOIs Alarmcentral:
Rumfart og astronomi.

Ole Christensen,
Teknisk konsulent:
UFO-detektorer, sporingsudstyr.

Lars K. Lassen,
SUFOIs Efterforskningsafdeling:
Sydamerikanske UFO-sager,
elektronisk billedbehandling.

Challenger

Vi har i redaktionen været mere aktuelle end meningen var. Forside og bagside var besluttet inden Challenger eksploderede.

Red.

UFOer i fortiden

— fortsat fra side 19

Nutidens tallerkener omgives ofte af konventionelle fartøjer — fly og helikoptere — men her var rammen fugle og fartøjer. Var den sortklædte mand på dækket måske en flyvende hollænder — det sete symboliserede, i hvert fald ifølge Schefferus, krigen mellem Holland og England. Men man kan også drage paralleller til en moderne ufo-observation, så som »Gill-tilfældet« (Papua New Guinea 1959), hvor man også syntes, at der stod mennesker ved rælingen på et ufo og vinkede.

Der fremkom lignende beretninger under den amerikanske »luftskibsbølge« i 1896-97. De var dog inspireret af den tids science fiction, først og fremmest Jules Vernes beretninger om luftskibskonstruktøren ingeniør Robur. □

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

Noter:

1) Petrus Pauli Gothus. *Een rett Christeligh Vnderwijsningh, om heela Menniskionnes leffnat här på Jordenne,* ?? Stockholm 1590. (Der er ingen sidenumre i bogen, og meteortilfældene nævnes i begyndelsen.)
2) Sven Magnusson, *Flygande tefat — vad säger vetenskapen?,* Zindermans 1975, side 85 ff.
3) *UFO-Sverige Aktuellt,* nr. 2, 1982, side 12.
4) Petrus Pauli Gothus, a.a.
5) Johannes Schefferus, *Memorabilium Svethicæ gentis exempla,* 1671. Citatet er hentet fra den svenske udgave *Svenska Folkets Ärominne,* 1733, kapitlet »Om Förebod och Märkelser«.

AKTIVITETER

Ufo-aften i Aalborg

Af Torben Birkeholm

Onsdag, den 22. november 1985, havde SUFOI-Aalborg indbudt interesserede til en spændende ufo-aften.

En netop istandsat sal i »HUSET« var den nydelige ramme om et vellykket arrangement.

Desværre nåede vi ikke en forhåndsomtale i UFO-NYT, bl.a. fordi datoen blev ændret, men god omtale i lokalradio og dagspresse trak en god snes tilhørere.

Alle blev budt velkommen af SUFOIs repræsentant i Nordjylland, Jann E.A. Nielsen, der gennemgik aftenens program.

Derefter berettede SUFOIs formand, Torben Birkeholm, om en meget dramatisk observation fra foråret 1985. Nogle unge havde set noget lysende falde til jorden i retning mod Amager ved København, og de opdagede kort efter en glødende genstand på jorden.

De efterfølgende begivenheder havde en karaktér, der fik flere til at drage sammenligning med amerikanske beretninger om nedstyrtede ufoer, der holdes skjult af myndighederne! Mere skal ikke afsløres her, idet hele sagen offentliggøres i et kommende nummer af UFO-NYT.

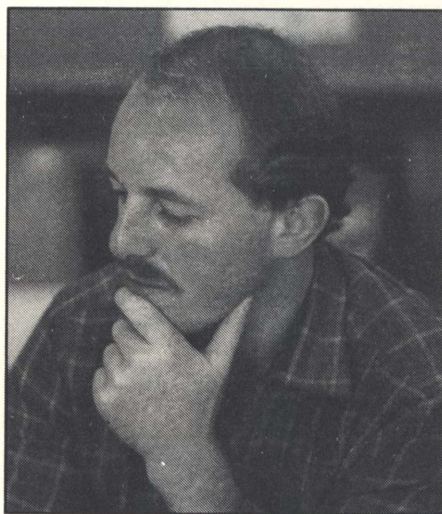

Foto: Henrik Klinge Pedersen.

SUFOIs repræsentant i Nordjylland, Jann E. A. Nielsen.

Jann E.A. Nielsen fortalte om en lokal sag under overskriften »Landingsspor i Himmerland?«. En græsmark var pludselig en morgen fyldt med brede spor på kryds og tværs, hvor græsset lå fladt mod jorden.

SUFOIs rapportoptagere rykkede ud med diverse teknisk udstyr, herunder SUFOIs egen geigertæller. Efter mange undersøgelser lykkedes det at finde en naturlig forklaring, men også denne sag vil blive omtalt i UFO-NYT, så foreløbig må læserne nøjes med denne appetitvækker.

Efter en kaffepause med livlig snak omkring bordene, viste Torben Birkeholm SUFOIs dias-serie »Focus på UFO'er«, og aftenen sluttede med en orientering om den snarlige opstilling af en stor stjerne-kikkert i Aalborg.

Enken efter C. Luplau Janssen har testamenteret hans 4 meter lange prismekikkert til Aalborg kommune, der opfører et særligt observatorium til formålet.

Det er meningen, at publikum skal have adgang til den 3½ ton tunge kikkert, men den daglige »drift« skal varetages af Nordjysk Amatør Astronomisk Forening.

UFO-aftenen var en succes, der vil blive fulgt op lokalt, men der planlægges også medlemsmøder andre steder i landet. Vi vil så vidt muligt orientere læserne på forhånd om tider og steder. □

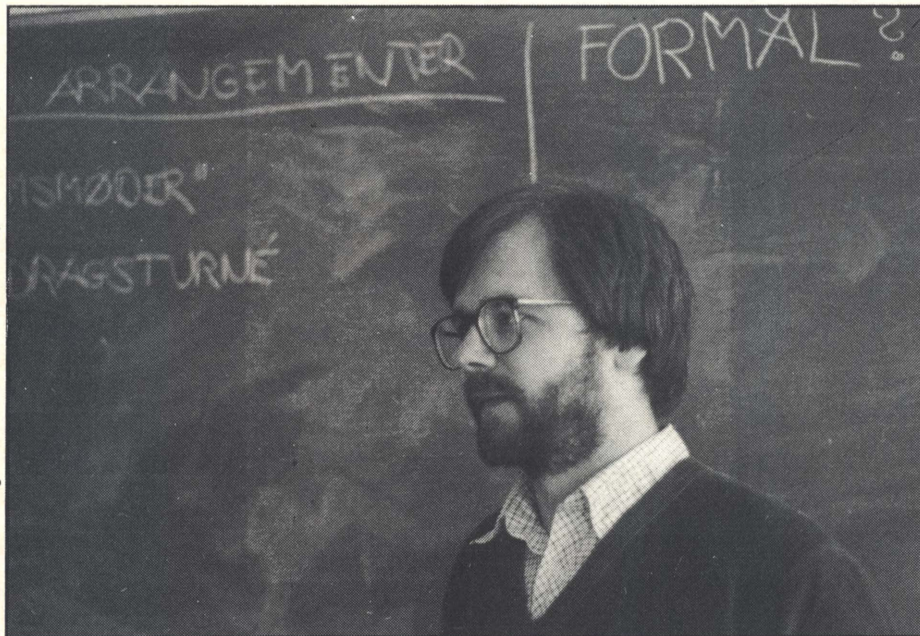

Foto: Henrik Klinge Pedersen.

SUFOIs formand Torben Birkeholm.

MEDLEMSMØDE
Sjælland

Torsdag den 6. marts kl. 19.30
i Valby Medborgerhus
Valgårdsvej 2, 3. sal, grupperum 2 (ved Toftegårds Plads).

Tag venner og familie med til en hyggelig aften med foredrag og lysbilleder om UFOer og SUFOIs arbejde.

Entré: Kr. 10,00.
Kaffe og te kan købes.

Nærmere oplysninger på tlf. (02) 24 17 02.

Indberetninger i Danmark

Denne faste rubrik har vi af pladshensyn besluttet at vi vil bringe i en 4 mdr. periode i stedet for 2 mdr. I næste nr. bringer vi derfor listen fra september til december 1985.

UTROLIGT

UFOer skræmmer Kina

Ved Kim Møller Hansen

Det er desværre stadig udbredt, at skribenter i visse tidsskrifter »glemmer« at angive deres kilder. Selv et populærvidenskabeligt tidsskrift som »Illustreret Videnskab« er fedtet med kildeangivelser. Derved afskæres læserne fra selv at fordybe sig i det beskrevne. I nogen tilfælde føres læserne endda groft bag lyset. Et eksempel på dette er Poul Gjerdings artikel »UFOer i Kina og Sovjetunionen« i NYT ASPEKT nummer 5, 1985. Artiklens oplysninger fremstår som almindeligt accepterede facts. Gjerding glemmer at fortælle, at artiklen bygger på en artikel i den amerikanske avis *»National Enquirer« fra den 6. november 1984.* Det vil være mange UFO-NYT-læsere bekendt, at denne avis ikke er det bedste sandhedsvidne — vore hjemlige frokostaviser er til sammenligning rene søndagsskoleblade! — »National Enquirer«s horror-story bringes her, til læsernes egen vurdering og eventuelle opbyggelse.

Hundreder af kinesiske soldater beskyder et landet fremmed rumskib med riffelspærreild... publikum i et udendørs teater skræmt af lavtflyvende ufoer... tusinder af mennesker over hele Kina så en flyvende tallerken på størrelse med en fodboldbane...

Dette er blot nogle af de 3.000 ufo-rapporter, der kommer fra Kommunist Kina — mange af dem har været holdt hemmelige under Mao Tse-Tungs regeringstid — og afsløres nu af den kinesisk-amerikanske forsker Paul Dong.

»Denne enorme mængde observationer har fået i millionvis af kinesere til at tro på, at der virkelig findes ufoer,« siger Dong, der er oversøisk chefredaktør af det kinesiske Journal of UFO Research og konsulent for China UFO Research Organization.

»I Kina er der i dag 28 forskningsgrupper, der indsamler data om ufoer. Alle disse grupper er et resultat af den ufo-feber, der opstod i kølvandet på de mange sindsoprivende tilfælde, der fandt sted over hele Kina, og hvor der blev set utallige ufoer krydse den kinesiske himmel.«

Dong — forfatter til bogen »The Four Major Mysteries of Mainland China« — vendte for nylig hjem fra Kina, og fortalte om flere bizarre tilfælde fra sine arkiver:

»Et virkelig sensationelt tilfælde fandt sted i 1977, da et klart, lysende ufo en nat fløj over strædet mellem Taiwan og Kina og landede på en bakketop i Fukien provinsen. To landmænd så objektet og skyndte sig at rapportere det til hæren. Bakken blev straks omringet af 300 soldater.

Da soldaterne nærmede sig ufoet, begyndte det at lyse meget kraftigere. Øjenvidner beskrev det som en næsten halv kilometer lang sølvvinge uden propeller og motor. Overfladen var helt glat og reflekterede lys som et spejl. Mange af soldaterne begyndte at føle sig svimle. Pludselig hørtes en lyd, der lød som vindens susen og en motors brummen, fra ufoet, og det lyste endnu kraftigere. Den øverstbefalende officer gav soldaterne ordre til at skyde. Projektilerne ramte ufoet, dog uden så meget som at ridse det.

Derefter lettede det sølvagtige fartøj langsomt. 20 sekunder senere var det ude af syne.«

Dong siger, at et af de mest mærkelige og mest sindsoprivende tilfælde i Kina også fandt sted i 1972. *»En aften fløj to ufoer over en større menneskemængde, der befandt sig i en udendørs biograf. Ufoerne fløj over det åbne område kun et par meter over jorden.*

De var ovale, ca. 8 m lange og med spaltelignende vinduer. Deres intense hvide lys oplyste området, så nat blev til dag. Der brød et helvede løs, og mange mennesker kom til skade — en døde — under den panik, der udbrød.«

I juli 1981 så tusinder af mennesker i 12 nordlige og centrale provinser et enormt skiveformet fartøj på størrelse med en fodboldbane krydse nattehimlen, fortæller Dong.

»På øverste halvdel var der en række vinduer, og rundt om selve skroget var der seks striber med gyldent lys. I alt så tusindvis af mennesker dette ufo.

I Peking var astronomen Wan Sichao enig i, at objektet kunne have været besøgende fra det ydre rum.« □

Challenger-UFOet...

Den 30. oktober 1985 var lederen af SUFOIs Alarmcentral i Århus, Ole J. Knudsen, og et af vore trofaste medlemmer i Vildbjerg, Holger Andersen, på observationstur. Turens formål var at få et glimt af rumfærgen Challenger, når den passerede over Danmark ved 17.20-tiden, med Spacelab D1 i lastrummet.

Men både over Århus og over Vildbjerg var der overskyet, så de to observatører så intet til rumfærgen. Ole Knudsen var knap kommet ind ad døren, før telefonen ringede. En mand fra Langå-egnen havde set to UFOer i et hul i skyerne ca. kl. 17.20. — »UFOerne« var rumfærgen og brændstoftanken kort efter at de var blevet adskilt.

Næste aften var Holger Andersen igen udenfor, bevæbnet med et kamera. Vejret var fint, og det lykkedes ham at fotografere Challenger, da den passerede gennem stjernebilledet Ørnen kl. 18.39.

Billedet er taget med Kodacolor 100 ASA film med en eksponeringstid på ca. 45 sekunder, hvilket bevirker, at Challenger på billedet ses som et langt lysspor. □